

॥ दत्तलहरि ॥

த த் த ல ஹ ரி

(தளாதன மஹரிஷியால் செய்யப்பட்டது)

பருமஸ்ரீ ஆங்கரை

ரங்கஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் அவர்களால்
பதவுரையுடன் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

“ஸ்ரீகாசி ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவராஜகாசார்யவர்ய
ஹரிஹராநந்த அவதூத ஸ்வாமிகள் அவர்களின்
சிஷ்யராகிய”

ஸ்ரீ ராமானந்த பரம்மேந்திர ஸ்வாமிகள்
அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது,

ஸ்ரீ ஜனாதன பிரிண்டிங் ஓக்ஸ் லிமிடேட்,
டவுன்ஹைஸ்கூல் ரோடு,
சுமபகோணம்.

தத்தாதரேய யநதர பாதுகா ப்ரதிஷ்டை வெளியீடு—1

டிஸம்பர் 1950

Copy Rights Reserved

by

ஸ்ரீ ராமானந்த ப்ரம்மேந்திர ஸ்வாமிகள் அவர்கள்

Sri Dattatreya Guru

॥ ஓம் ॥

ஸ்ரீ தத்த குருவே நம

முகவுரை

ஸ்ரீ காந்தனுன பகவான உலகத்தில் அதாமம் மேலிட்டு
தாமம் வாட்டமுதற்காலத்தில் ஸாதுகளை ரக்ஷித்து, துஷ
டாகளை சிஷ்டிககவேண்டி அவவப்பொழுது ஸ்ரீ ராமகிருஷ்
ணாதி ரூபியாக அவதரித்து உலக முயப்பிசுதுள்ளாரா. அவ
வித அவதாரங்களுள் ஸ்ரீ தத்தா என்ற அவதாரம் மிகப்
புனிதமானது. இது யோக சக்தியையும், ஞான சக்தியை
யும் பிரதானமாக உடையது சிலவை ஞானசக்தி மாத்திரம்
பிரதானமானவை—வயாஸாத்யவதாரம் சிலவை கிரியா
சக்தி மாதிரம் பிரதானமானவை—ஸ்ரீ ராமாத்யவதாரம்.
இது அநேக விதத்தில் உலகத்தை ரக்ஷித்துள்ளது அததிரி
மகரிஷிகு அக்ஷாயையினிடம் அவதரித்து தத்தாதிரேயா
எனத்திருப்பெயர் பூண்டார். இவரது கிருபையின் பி
வாகத்தை அளிக்கவல்ல ஸதுதியே “ தத்தலஹர் ” யாகும.
தாபதரயத்தினால் பீடிக்கப்படும் ஜனங்களுக்குத் தாபநிவா
ரணத்திற்காகச் சுலபமாகப் பாராயணம் செய்யும் வண்ணம்
நல்ல விருத்தத்தில் ஆர்த்த புஷ்டியும், பொருட் சுவையும்
கூடி “ தளாதனர் ” என்ற ஓர் மகாஷியால் இயற்றப்பட்டு,
பாமத வாஷம் முழுவதும் பிரசாரத்திலிருந்து வருகிறது.
அப்பெருமைவாய்ந்த ஸதுதியை ஆததானு ஸந்தானத்
துடன் பாராயணம் செய்வதே சிலாககியமாதலால், ஸமஸ
கிருதப் பயிற்சி பூண்டா இல்லாதாரையோருக்கும் எளிதில்
ஆர்த்தபோதம் உண்டாகுமாறு தமிழில் மொழிபெயர்த்து
வெளியிடவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் ஸ்ரீ காசி ஸ்ரீமத்
பரமஹம்ஸ பரிவராஜகாசார்யவார்யஹரிஹரானந்த அவதூத

ஸவாமிகளின் சிஷ்யரான ஸ்ரீ ராமானந்தபிரகாசம்மேந்திர ஸ்வாமிகள் அவர்கள் 19-ஆவது ஆண்டில் பேரில் அவராகனையை சிவமேற்கொண்டு, யானும் அததிரிவமசததில் பிறந்த ஆத திரேயனென்பதபற்றி இது ஒரு தெய்வத்திருவருளேயெனக்கருதி என புத்திகெடடியவரை அத்திருத்தொண்டை ஆற்றினேன் கூடிய சீக்கிரம் ஸ்ரீ தத்தகுருவின் பிரபாவம் என்ற புத்தகமும் வெளியிட உத்தேசித்திருக்கிறது அதில் பதினெண் புராணங்களிலும் ஆங்காங்கு விஸ்தரித்துள்ள ஸ்ரீ தத்தாத்ரேயரின் மகிமையை ஒருங்கே திரட்டி வெளியிடப்படும் அவதாரங்களுள் சிறந்தது ஸ்ரீ தத்தகுருவின் அவதாரமேயாகும். ஏனெனில் குருவின் மகிமை அளவிடக் கூடியதோ இல்லாமல் இருக்கும், இவ்விருத்தியென அஞ்ஞான இருளை நீக்குவார். குருவின்றி எதுவுமியலாததே

“ गुरोरनुग्रहादेव पुमान् पूर्णः प्रजायते ”

என்று குரு கிருபையால்தான் மனிதன் பூரணன் என்று ளது, தக்ஷிணமூர்த்தி குரு தேவதையாகவே இருந்து ஸன காதிகளுக்கு உபதேசித்தருளினார். தத்தகுரு மனித வடிவாக வந்து ஸகல உலகங்களுக்கும் உஜ்ஜீவித்கார

“ आचार्यवान् पुरुषो वेद । आचार्याद्वैव विधा विदिता साधिष्ठं प्रापत् ”

என்றும் உபநிஷத்துக்களில் ஆசாரியன் மூலமாகவே விகைய மேனமையடையும் என்று உளது.

“ यस्य देवे परा भक्तिः यथा देवे तथा गुरौ । तस्यैते कथिताः प्रकाशन्ते महात्मनः । ”

என்றும் குரு பக்தியுள்ளவருக்கே உபதேச விஷயங்கள் புரியும் என்கிறது. ஏகலைவன் முதலானோ குரு பிம்பத்தை

**Brahmasri Angarai
RENGASWAMY SASTHRI**

வைத்து பூஜித்து கடைத்தேறினதாக பாரதமகாபுரினந்து. ஆதலால் குரு ரூபமாக அவதரித்த ஸ்ரீ தத்தரின குணங்களை அனுசந்தானம்செய்து ஸதோத்திர பாராயணம்செய்து கிருதாரததாகளாகவேணுமாறு பிரார்த்திக்கிறோம்.

சேந்தமங்கலம் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவராஜசாசாராய வாய ஸவயம்பிரகாச பிருமமேந்திர அவதூத ஸவாமிகளும், இக்கிரந்தத்தின மொழிபெயர்ப்பை வெளியிடவேண்டி மிகுந்த ஆவலுள்ளவாகளாயிருந்ததாகத் தெரியவருகிறது. மேற்படி காரியத்தை ஸ்ரீ ராமாநந்த பிருமமேந்திர ஸவாமிகள் மூலம் புராதத்யடைந்ததில் நிரம்ப சந்தோஷிக்கிறோம்.

குமபகோணம், } ஆங்கரை ரெங்கசாமி சாஸ்திரிகள்.
28—11—50.

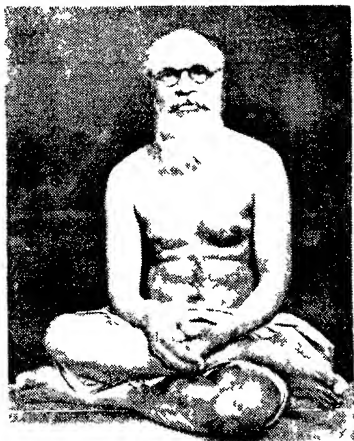
N B ஷே சேந்தமங்கலம் ஸவயம்பிரகாச ஸவாமிகள் அவர்களின் பேட்டோ பிளாக தக்க சமயத்தில் கிடைக்காமலிருந்ததால் அடுத்த பதிப்பில் சோக்க படும.

ஸ்ரீ ராமாநந்த பிருமமேந்திர ஸவாமிகள்.

Sri Paramahansa Hariharananda
Avadoota Swamiji

Sri Ramakrishna Brahmenādra Swamiji

ஸ்ரீ சாமஜெயம்

॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥

॥ श्री दत्तलहरी द्राविडानुवादसहिता ॥

विभुर्नित्यानन्दः श्रुतिगणशिरोवेद्य महिमा

यतो जन्माद्यस्य प्रभवति स माया गुणवतः ।

सदाधारः सत्यो जयति पुरुषार्थैक फलदः

सदा दत्तात्रेयो विहरति मुदा ज्ञानलहरिः । १

விபு: ஸர்வ வல்லமையுள்ளவரும், நியானந்த: நித்தி யானந்த ஸ்வரூபியும், ஸ்ருதிगण शिरो वेद्य महिमा உபநிஷத்துக் கனின் ஸமுகத்தினால் அறிபத்தகுந்த மஹிமையை உடைய வராயும், சதா ஧ார: உண்மையான ஆதாரமாயும், சத்ய: முக காலத்திலுமுள்ளவராயும், பुरुषार्थैक फलद: புருஷார்த்தங்களை அளிப்பவரும், சதா எப்பொழுதும், ஜ்ஞானलहरि: ஞான பிர வாகுமாயுமிருக்கிற, ச: அப்பேர்ப்பட்ட, தத்तात्रेय: தந்தா த்ரேய முனிவா, முதா ஸந்தோஷத்தோடு, ஜயதி பிரகாசிக் கிறார். विहरति கிரீடக்கவும செய்கிறார். माया गुणवत: மாயை என்ற உபாதியுடன் கூடின, यत: எந்த பிருமம்மத்தினிடமி ருந்து, .अस्य இவையகத்தினுடைய, जन्मादि ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி சமஹாரங்கள், प्रभवति ஏற்படுகிறதோ

மாயோபாதிதகரான எந்ததத்த ஸ்வரூபியான பிரமமத்
திடமிருந்து உலகமனைத்தும் உண்டாகிறதோ அதிலேயே
இருந்து லயிக்கிறதோ அத்தன்மையுள்ள ஆனந்த ஸ்வரூப
மான ஸகல புருஷார்த்தங்களையும் அளிக்கவல்ல ஞானவடி
வமான ஸ்ரீ தத்தாத்ரேய குரு மேன்மையுடன் விளங்குகி
ருரென்பதாம்.

हरीश ब्रह्माणः पद कमल पूजां विदधतो

जगद्रक्षा शिक्षा जनन करणे तेह्यधि कृताः ।

अभूवभिन्द्राद्या हरिदधिपतां देवमुनयः

परं तत्त्वं प्रापुः शशिदिनकरौ ज्योतिरमलम् ॥ २

हरीश ब्रह्माणः ஷிஷ்ணு, சிவன் பிரமமா இவர்கள், தெ
உமமுடைய, பதகமல பூஜா திருவடித் தாமரையின் பூசையை,
விததத: செய்துகொண்டு, ஜகத்க்ஷாஸிக்ஷா ஜனன கரணே உலகத்தை
காத்தல், அழித்தல், படைத்தல் என்ற காரயங்களில், அவி-
கூதா: நியமிககப்பட்டுள்ளவர்களாக, அமூவந் ஆனார்கள். இ-த்யா:
இந்திரன் முதலானவர்களும், ஹரிதத்பிபதா திக்பாலர்களாய்
இருத்தன, ப்ராபு: அடைந்தார்கள் தேவமுனய: தேவ ரிஷிகள்
பரம் தத்வம் ப்ராபு: அடைந்தார்கள், ஷசி தினகரீ
சந்திர சூரியர்கள், அமல நிர்மலமான, ஜ்யோதி: பரகாசத்தை,
ப்ராபு: அடைந்தார்கள்.

ஏ பிரபுவே உமது சரண கமல பூசையின் மகிமையினு
லேயே திரிமூர்த்திகள் தத்தம அதிகாரத்தையும். லோக
பாலர்கள் தமதம பதவியையும் ரிஷிகள் பிருமம ஞானத்தை

யும் சந்திர சூரியர்கள் பேரொளியையும் பெற்றனர் என்ப
தாம்.

परं ज्योतिर्मूर्तेस्तव रुचिर तेजः करलवात्

जगद्याप्येदानीं तपन शशि ताराहुतभुजः ।

महा तेजः पुञ्जाः सकल जगदाराध्य चरिताः

चरन्त्येवं लोकान् नतजनमनोऽभीष्टफलदाः ॥ ३

परं ज्योतिर्मूर्ते: பரவொளி வடிவமான, தவ உமமுடைய
रुचिर तेजः करलवात् அழகான தேஜஸ்ஸின் கிரணத்தின்
லேசத்தால், तपन शशि तारा हुतभुजः சூரியன், சந்திரன்
நக்சத்திரங்கள் அகனி இவர்கள், जगत् உலகத்தை, व्याप्य
வியாபித்துக்கொண்டு, महा तेजः पुञ्जाः மிகுந்த தேஜஸ்
குவியலை உடையவாகளாய் கொண்டு, सकल जगदाराध्य चरिताः
எல்லா உலகத்தாலும், पूजितं தகுந்த பெருமையுடைய
வாகளாய், नत जनमनो भीष्ट फलदाः நமஸ்கரிகளும் ஜனங்க
ளின் மனோரதத்தை யளிப்பவர்கள், एवं இப்படி, लोकान्
உலகங்களை, चरन्ति சுற்றி வருகிறார்கள்.

உலகத்தில் சந்திரன் சூரியன் நக்சத்திரங்கள் முதலான
ஒளியுள்ளன யாவும் தேஜோமூர்த்தி லேசத்தை உமது
அருளால் அடையப்பெற்று மூவுலகத்தாலும் போற்றப்படும்
மகிமையையும் வணங்குபவர்களுக்கு வான் அளிக்கும்
தன்மையையும் அடைந்து பிரகாசிக்கிறார்கள். எ—து

भवन्मायारूपं जगदखिलजीवात्मकमिदं

भवद्रूपं प्राहुः निखिल निगमान्तश्रुतिचयाः ।

त्वया सृष्टं चादौ हृतमवितमेतत्तदधुना

प्रभावं ते वेत्तुं प्रभवति जनः कोऽवनि तले ॥ ४

अखिल जीवात्मकम् *ஸமஸ்தஜீவ வடிவமான*, भवन्मायारूपं *உமது மாயையில்* தேதான்றுகிற, इदं जगत् *இவ்வலகத்தை*, निखिल निगमान्त *ஸமஸ்த வேதாந்த*, श्रुति चयाः *வாக் கிய சமூகங்களும்*, भवद्रूपं *உமது ஸ்வரூபமாகவே*, प्राहुः *உரைக்கின்றனர்*, आदौ *பூர்வத்தில்*, त्वया *உமமாலேயே*, सृष्टं *சிருஷ்டிக்கப்பட்டது*, अवितं *அவித்க்கப்பட்டது*, हृतं *ஹூத்க்கப்பட்டு வருகிறது*. अधुना *அது பொழுது*, ते *உமமுடைய*, प्रभावं *மகிமையை*, वेत्तुं *அறிவதற்கு*, अवनि तले *அவனிடத்தில்*, कः *யார் தான்*, प्रभवति *புரவதி* *ஸமர்த்தனாவான்*.

நகவாணிம தோன்றும் மாயையினால் உலகம் நானு விதமாக உற்பத்தியடைகின்றது அது கொண்டே உம்மிடமிருந்து உத்பதித்ததாகக் கூறுவன உபநிஷத்துக்கள் நுகல ஐகத்துக்கும் சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரங்களுக்கு ஹேதுவான உமது மகிமையை அறிய யாரால் இயலும்.

कृपासिन्धो तावज्जनुर जननस्थाप्यकथि ते

जगद्रक्षा दीक्षा भवति खलु नोचे त्वथमिदम् ।

अनीहस्थाकर्तुस्तव जगति कर्मोपकृतये

प्रमाणी कर्तुं वा स्वकृत निगमार्थानितिमतिः ॥ ५

हे कृपासिन्धो त्वं कुरुक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे, अजननस्य जन्ममिल्लாத,
 ते एवमकुरु, जनुः जन्ममानता, अकथि சொல்லப்பட்டது,
 (तव)அது, ஜகத்க்ஷாதிக்ஷா ஸ்லு ஜகத்க்ஷை காக்கும் விதமல்லவா,
 नोचेत्त इल्लாவீडिल, इदं இது, கத்ய் எவ்வாறு பொருந்தும்,
 अनीहस्य ஆசையிலலாதவரும், अकर्तुः கர்த்திருத்வமில்லாம
 लुमिरुककिर, तव एवमकुरु, कस्य பாருடைய, उपकृतये உபகா
 रத்தின் பொருட்டு, इदं कर्म இந்த கருமம் தகுந்தது, स्व-
 कृतनिगमार्थान् தன்னால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வேதாந்தங்களின்
 अर्थात्तन्वகளை, प्रमाणी कर्तुम् அனுஷ்டானமாக செய்யும்
 பொருட்டு, इति என்று, मे என்னுடைய, मतिः எண்ணம்.

ஜன்மமில்லாத நீர் அவதரிப்பதும் ஆசையற்ற நீர் கரு
 மங்களை செய்வதும் வேதங்களை ப்ரமாணங்களாக ஆக்க
 கருதியேயாம் என்று எனது தீர்மானம்.

महाविद्यारूपे भगवति निबद्धत्वं मुचितं

हृदा वाचाऽगम्येपरमपि विमुह्यन्ति कवयः ।

अविद्यातीतः किं यदि गुण विहीनोपि गुणवान्

अविद्यायुक्तोऽयं त्विति वदति मायामुषितधीः ॥ ६

மகாவிद्या ரூபே அகண்ட ஞான ரூபமான, भगवति ஷாட்
 குண்ட பரிபூரணமான, हृदा மனதாலும், वाचा வாக்காலும்,
 अगम्ये அறிய முடியாதவருமான (உமமிடத்தில்), निबद्धत्वं பந
 தமுடைமை, उचितं தகுமா, कवयः மேதாவிதரும், परं மிக
 வும், विमुह्यन्ति பிரமிக்கின்றார்கள், अविद्यातीतः அவித்யை

நீங்கியவனா, அவித்யாயுக்த: அவித்யையுள்ளவனா, குணவிहीन: குணமற்றவனா, குணवान् किं குணமுள்ளவனா, इति இமமாதிரி யாக, मायामुषितधी: மாயையால் அபகரிக்கப்பட்ட புத்தியை உடையவனாக, वदति சொல்லுகிறான்.

ஞானஸ்வரூபியான உமமிடம பந்தம் ஏற்படுவதற்கு ஹேது இல்லை என்றாலும் மனதுக்கும் வாக்குக்கும் எட்டாத உம விஷயத்தில் மேதாவிகளும் மயங்குகின்றார்கள் எவ்வாறெனில் அவித்யாதீதன் என சிலரும் அவித்யாயுக்த தன் என சிலரும் நிர்குணனென்று சிலரும் ஸகுணனென்று பலரும் மாயாபலத்தினால் பேசுகின்றார்கள்.

भवानादौ यादौ नर मृग रवगाश्वादिक तन्

विधत्ते लोकानामवन कृति हेतोरनुयुगम् ।

विशुद्धस्त्वं लीला नरवपुरिदानीमटसि गां

पवित्रीकर्तुं वा परिजन निवासाङ्गणतलम् ॥ ७

भवान् நீர், आदौ முதலில், लोकानां உலகங்களுடைய, अवनकृति हेतो: ஈகூணம் செய்வதின் நிமித்தம், अनुयुगं யுகங்கள் தோறும், यादौनर मृगरवगाश्वादिक तन्: கூர்ம், नर சிமம், ஹமஸை, மத்ஸ்ய, ஹயகரீவ முதலிய அவதாரங்களை, विधत्ते எடுக்கின்றீர், विशुद्ध' மிகவும் பரிசுத்தமான, त्वं நீர், इदानी இப்பொழுது, परिजन निवासाङ्गणतलम् பகதர்களின் வாஸஸ்தானமான, गां பூமியை, पवित्रीकर्तुं பரிசுத்தம் செய்யும் பொருட்டு, लीला नर वपु: லீலாத்தமான மனித வடிவத்துடன், अटसि ஸஞ்சரிக்கிறீர்.

ஐ பகவானே முந்திய யுகங்களில் ராவணாதிவதம் செய்து ஸாதுஸம் ரக்ஷணத்திற்காக ராம கிருஷ்ணாதி அவதாரம் செய்து உலகத்தை காத்தீர். தற்போது உமது பக்தர்கள் வசிக்ரும பூதலத்தைப் பரிசுத்தி செய்யவே ஞான சக்தியுடன் அவதரித்து உலகில் உலாவுகிரீர்.

जगद्रक्षार्थं वा विचरसि जगत्यात्म जनता-

परित्राणायायः परम पुरुषोऽगम्य चरितः ।

मृषालोको लोको वदति मनुजत्वं तदधुना

यथा श्रीकृष्ण त्वां यदुषु ब्रुवते मूढ मतयः ॥ ८

அதவா அல்லது. அஃ: முதல்வராயும், அகம்ய்: அறிய முடியாத சரித்திரமுடையவனாயும், பரமபுருஷ: பரம புருஷனாயுமுள்ள நீர், ஜாட்க்ஷார்ய்: உலகத்தை கார்க்கவும், ஆத்ம ஜனதா பரித்ராணாய்: தன் பக்தர்களை ரக்ஷிக்கவும் (அவதரித்துள்ளீர், மூஷாலோக: பொய்யான ஞானமுள்ள, லோக: உலகம், யதுஷு யது குலத்தில், ஸ்ரீ க்ருஷ்ண பகவானே மூடமதய: மந்த புத்தியுள்ளவர்கள், யதா எப்படி, மனுஜ்: மனிதனாக, ப்ருவதே சொலவாராகளோ, ததா அப்படியே, அதுநா இப்பொழுது, த்வா (மனுஜ்) உமமை (மனிதனாகவே,) வததி சொல்லுகின்றது.

உலகத்தையும் உலகத்திலுள்ள பக்தர்களையும் ரக்ஷிக்க வேண்டி அவதரித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை யதுக்கள் ஸாதாரண இடையனென்று நினைத்து போல உமமை ஸாதாரண மனிதனாகவே மூடர்கள் நினைத்து வருகிறார்கள்.

महा योगाधी शैरविदित महायोग चतुरं

कथं जानन्ति त्वां कुटिल मतयो मादृश जनाः ।

तथापि त्वां जाने तव पद युगाम्भोज भजनान्न-

चेत्त्वत्पादाब्ज स्मृति विषयवाणी कथमभूत् ॥९

महायोगाधीशैः பெரிய யோகிசுவர்களாலும், அவிதित
மஹாயோக சதுரம் த்वां அறியப்படாத மகா யோகமுள்ளவரும்,
ஸமாத்நருமான உமமை, குடில மதய: வ க ர புத்தியுள்ள,
மாத்ர ஜனா: என் போன்றவர்கள், கத்ய் ஜானந்தி எவ்வாறு அறி
வார்கள், ததாபி அப்படியிருந்தும், தவ உமமுடைய, பதா-
மோஜ மஜனம் ஜானே சரணாபிநத ஸேவையை அறிந்ததுள்ளேன்
ந சேத இல்லாவிடில், த்வத்पादाब्जस्मृति விஷயவாணி உமது பாதா
பிநத ஸ்மரண விஷயமான வாக்கானது, கத்ய் எப்படி,
அமூத் (எனக்கு) உதித்தது.

யோகிசுவர்களாலும் அறியமுடியாத உமது மஹி
மையை உமது சரண கமல ஸேவையால் அறிந்து கொண்டேன்.
ஆகையினால் தைரியமாக உமமைத் துதிக்க முன்
வந்தேன்.

अपारे संसारे सुतहित कलत्रादि भरणा-

द्यपाधौ मग्नास्तत्तरण करणौपाय रहिताः ।

पतन्ति त्वत्पादाम्बुज युगल सेवासु विमुखा

नराः पापात्मानः प्रवर निरये शोक निलये ॥ १०

त्वत्पादाम्बुज युगल सेवासु உமது திருவடித் தாமரையின்
ஸேவையில் பாபமுக்கான, பாபாட்மான்: பாப மனதுள்ள, நரா:

மனிதர்கள், அரே கரையில்லாத, சுதஹினகலாதிபரணாபுபாபு
 டுதா, மிதா களத்திரார்களின் போஷணம முதலான உபாதி
 யையுடைய, சீஸாரே ஸமஸார ஸாகரத்தில், தந்தரணகரணோபாயரஹி-
 தி: அதை தாண்டுவதற்கு வேண்டிய உபாயமற்றவர்களாய்,
 ஸோகநிலயே துக்கத்திற்கு இருப்பிடமான, 'பவர நிரயே பெரிய
 நரகத்தில், பதந்தி விழுகின்றனா.

ஓ பகவானே உமது திருவடியை த்யானிக்காமல்
 பாவத்தையே புரிந்து வரும் ஜனங்கள் அந்தோ கொடிய
 நரகங்களில் வீழ்ந்து தவிக்கிறார்கள். ஆகையால் உமது
 நரமஸ் மரணம முக்கியம்.

सुधा सिन्धौ द्वीपे कनक कलिते कल्पक वने

वितानैर्मुक्तादयैः नव मणिमये मण्डप वरे ।

अशेषैर्माणिक्यैः रवचित हरिपीठाब्ज कुहरे

हुताशारे ध्यायेत् तव परममूर्तिं निखिलदाम् ॥ ११

சுதாசிந்தௌ அமிருத ஸமுத்தரமத்தியில், த்ரீபே தன்ன த்வி
 பத்தில், கனககலிதே நவரத்தனத்தாலிழைக்கப்பட்ட, கல்ப-
 கவனே கலபகச சோலையில், முக்தாடயை: முத்துக்களால் அலங்
 கரிக்கப்பட்ட, விதானை: மேல் கட்டுகளுடன் கூடிய, நவமணிமயே
 புதிய தன்ன மயமான, மண்டபவரே உயர்ந்த மண்டபத்தில்,
 அசைபை: ஸகல விதமான, மாணிக்யை: மாணிக்க கற்களால்,
 ரவசிதஹரிபீதே பதிபதிககப்பட்ட சிங்காதனத்தில், அபகுகுஹரே
 ஹ்ருதய கமலத்தில், ஹுதாஸாரே அக்னி சகரத்தில், நிஸிலதாம்
 ஸகல புருஷார்த்தங்களையும் அளிக்கக் கூடிய, தவ உமமு

டைய, பரமமूर्ति சரேஷ்டமான ஸ்வரூபத்தை, ட்யாயேத் த்யா
னிக்க வேண்டும்.

ஹிருதய கமலத்தில் ஸர்வமங்களபாதமான ஸ்ரீஜகத்
குருவின மூர்த்தியை அமருத ஸாகரத்தின் மணித்வீபதத்
தில்கல்பக விருஷ்ச சோலையில் கவரத்ன மண்டபத்தில்
ரத்ன ஸிமமாஸனத்தில் வீற்றிருப்பதாக த்யானித்தால
ஸகல சம்பத்துக்குககளும் சித்திகடும்,

धरां धारा धारे हुतवह पुरे धीशगणपं
विधिं श्रीशैशैर्वानल पवन व्योमानिहृदये-
युतौ जीवात्मानावधिकमिव मत्यां प्रविशते
विधत्ते ज्यायस्त्वं परिकलितवामेन वपुषा ॥ २२

தாரா தாரே மூலாதாரத்தில், தாரா பூமியையும், ஹுதவஹ்-
புரே அக்னி க்ருஹத்தில், தீசுரணபம், ஸ்ரீசுரேசுவரர்களுக்குத்
தலைவரான, விதி ப்ரமமாவையும், ஹுதயே ஹிருதய கமலத்
தில், ஸ்ரீசுரேஷ்டமான பவன வ்யோமனி விஷ்ணு ருத்ரன் வாயு, ஆகா
யம் இவைகளையும், மத்யா புத்தி ஸ்தானத்தில், யுதௌ சேர்ந்த,
ஜீவாத்மன ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களையும், அதிகமேவ மேன்
மையாக, ப்ரவிசுதே ப்ரவேசிப்பவனுக்கு, பரகலிதவாமேன அமரு
பொருந்திய, வபுஷா சரீரத்தினால், ஜ்யாயஸ்த்வம் ச்ரேஷ்டத்வத்தை
(भवान्) ஸீர், விததே செயகிதீர்.

மூலாதாராதி சக்ரங்களில் சுலோகத்தில் கண்டிருக்கு
மாறு தியானிப்பவனுக்கு ஸர்வ சரேஷ்டத்வம் ஸித்திக்
கும்.

सहस्रारे नीरेरुहिसकल शीतांशु ललिते
 सहसे हंसयः स्फुटमपि भवन्तं कलयते ।
 सुषुम्ना वर्तिन्या तव चरण पीठेन्दु सुधया
 प्लुतोभित्वाग्रन्थित्रयममृत रूपो विचरति ॥ १३

சகல ஶீதாங்கு லலித ஸ்ரீரண சந்திரன் போல் அழகான,
 சஹ்சே ஹமஸத்தோடு கூடியிருக்கின்ற, சஹ்சரே சூரியம
 தளங்களுக்குள்ள தான, நீரேரூஹி தாமரை புஷ்பத்தில், ஹ்ஸ
 ஹமஸ ஸ்வரூபமான, பவந்த் உமமை, ஸுட ஸ்பஷ்டமாக
 (எவன்) கலயதே தியானிக்கிறானே, ச: அவன், சுஷுமாவர்தின்யா
 ஸுஷுமனா நாடியிலுள்ள, தவ, சரண பீடாமிருத்தினால், அபூத: நனைந்தவனாகி, ம்நித்யம்
 அவித்யை, காமம், காமம் என்ற மூன்று கிரந்திகளையும்,
 பித்வா பிளந்துகொண்டு, அமூதரூப: அமிருத ஸ்வரூபமாகவே,
 விசரதி விளங்குகின்றான்.

ஸஹஸ்ராராம என்ற சககிரத்தில் உமமை தியானிப்
 பவன் உமது அருளால் அமிருததாராபிஷேகமடைகிறான்.

तवाधारे शक्तिक्षिति कमठ कूर्माद्यभिवृते
 महापीठे वैश्वानर पुर मरुद्देह निलये ।
 धराव्योमाकल्पे सुरमुनिमहेन्द्राद्यभिनुतम्
 महातेजोराशि निगमनित्यं नौमि हृदये ॥ १४

தவ உமக்கு, ஆதாரே சூதாரமான, ஶக்திஶக்தி கமட
 கர்மாடியபிவ்ருதே ஧ராவ்யோமகல்பே சூதார சக்தி, ஸ்ரீ கமடம் கூர்மம்

இவற்றால் சூழப்பட்ட பூமியையும், ஆகாயத்தையும் அளா
விக கொண்டதாயுமிருக்கிற, महाषीठे மகா பீடத்தில், वैश्वानर
புரே அக்னி புரத்தில், मरुद्देहनिलये மருத்துக்களின் வாஸஸ்
தானத்தில், सुरमुनि महेन्द्राद्यभिनुतं தேவர்கள், முனிவர்கள்
தேவேந்திரன் இவர்களால் துதிக்கப்பட்ட, महा तेजो राशिं
அளவுற்ற தேஜஸ்ஸுக்கு இருப்பிடமாயும், निगम निलयं
வேதங்களில் விறறிருக்கும் உமமை, हृदयं மனதில், नौमि
துதிக்கிறேன்.

ஸர்வ வேதாததங்களாலும் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட உமது
ரூபத்தை ஆதார சக்தியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மனதாய்
துதித்து வருவேனாகவும்.

भवत्पादांभोजं भवजलधिषोतं भजति यो

महासंसाराब्धि तरति तरतीत्येव निगमः ।

इहामुत्र त्रातुं तव चरणमेवात्मशरणं

भजे मीतश्चाहं कृतिपरमनस्कोऽहमधुना ॥ १५

ய: யாதொருவன், भवजलधि पोतं ஸமஸாரக கட
லுக்கு ஓடும் போன்ற, भवत्पादांभोजं உமது தாமரைப்பூ
போன்ற திருவடியை, भजति ஸேவிக்கிறானே, सः அவன்,
महासंसाराब्धि ஸமஸாரமாகிற பெரும கடலை, तरति तरति
நிச்சயம் தாண்டுகின்றான், इति என்பதான, निगमः வேதம்
(கூறும்), हे क्षमिवर தபஸ்வி கிரேஷ்டரே, अहं நான், अधुना
இப்பொழுது, आत्म शरणं சூத்மாவுக்கு அடைக்கலமான,

तव उममुदय, चरणमेव त्रुवडिये, भजे अदैकिन
 र्हेन्, भीतः पपन्तवनुन नान्, नमस्ये च नमस्करीकवम्
 செய்கிறேன்.

மிகவும் பயங்கரமான ஸமஸாரக் கடலைத் தாண்டிவ
 தற்கு உமமுடைய பாதமே கப்பல் போன்றது நானே
 ஸமஸார ஸமுத்திரத்தில் முழுகி நடுங்குகின்றேன். உமது
 பாதத்தைச் சரணமாக அடைநதுள்ளேன். கிருபை கூர்ந்து
 ரக்ஷித்தருள வேண்டும்.

यथा दारुष्वाग्निर्निवसति तथा देहनिकरे
 प्रविश्य त्व चैको बहुविध इवाभासि भगवन् ।
 चलन्नीरे चंद्र शतविध इवाभाति गुणतो
 नचैतच्चन्द्रे स्यान्न शतविधता नापि चलनम् ॥ १६

हे भगवन् ஓ பூஜ்யரே, அग्னி: அக்னியானது, தாஸு
 கடடைகளில், யथा எப்படி, நிவஸதி வஸிக்கிறதோ, तथा
 அப்படியே, त्वं च நீரும, एक: ஒருவனாயிருந்தும், தேஹ
 நிகரே ஸமுகத்தில், प्रविश्य புகுந்து, बहु विध इव அநேக ரூபங்
 களுள்ளவன் போல், आभासि விளங்குகிறீர், नीरे அசை
 கின்ற நீரில், चलन् பிரதி பவிக்கின்ற, चन्द्र: சந்திரன், शत
 विध इव நூறுவிதமானவன் போல, गुणत: உபாதியினால், आभाति
 தோன்றுகிறான், एतत् இந்த பேதம், चन्द्रे சந்திரனிடத்
 தில், न स्यात् கிடையாது, शत विधता நூறுவிதமாம் தன்மை
 யும், न कிடையாது, चलनमपि न அசைவும் கிடையாது.

அக்னி கட்டைகளில் போலும் சந்திரன் நீரில் போலும்
பரமாத்மா ஒருவனே உபாதிகளில் பலவாறுகத் தோன்று
கிறான் என்றபடி.

दरिद्रो वा मूढः कठिन हृदयो वापि भवतो
दयापात्रं स्याच्चेद्भजति महतामप्यधिकताम् ।
न विद्या रूपं वा न कुलमपि वा कारणमभूत्
महत्त्वे सेवैका तव पद युगाम्भोज कलना ॥ १७

दरिद्रो वा ஏழையானாலும், மூடோவா மூடனானாலும்,
कठिन हृदयोऽपि கண்ணெஞ்சனானாலும், भवतः உமமுடைய,
दयापात्रं தயவுக்குப்பாத்திரமாக, स्याच्चेत् ஆன
नेनैल, महतामपि பெரியோர்களுக்கும்,
अधिकता மேலாயிருத்தலை, भजति அடைகிறான், विद्या கல்வி
பானது, महत्त्वे பெருந்தன்மைக்கு, कारणं न காரணமில்லை,
रूपं அழகும், न कारणमिह, कुलं वापि நற்குலப் பிறவி
யும், न कारणं अभूत् காரணமெனக் கூறவில்லை, तव உமமு
டைய, पदाम्भोज कलना திருவடித் தாமரையைப் பற்றின்,
एका सेवैव ஸேவை யொன்றே, महत्त्वे कारणम् பெருமைக்கு
காரணம்.

பணம், குலம் கல்வி முதலானவைகள் கரையேற்றாது
தித்த குருவின் சரண ஸேவையே கரையேற்றுமாம்.

न ते कारुण्यं स्यात् सकल गुणवानप्यगुणवान्
भवत्कारुण्यं स्यात् अगुण कृपणोवोरु गुणवान् ।

यथा पत्यौ रक्ते सदपि च विरक्ते तु युवतौ
वृथा सौन्दर्यं स्यात् सकलमपि तेऽनुग्रह वशात् ॥

தே உமமுடைய, காருண் தயவானது, நஸ்யாத் இல்கை யானால், சகல குணவானபி ஸகல குணமுள்ளவனாயிருந்த போதிலும், அகுணவான் குணமில்லாதவனே, மவர்காருண் உமது தயவு, ச்யாத் இருக்கமுடியானால், அகுண கூபுணோ஽பி குணமில் லாத தரித்திரனாயிருந்த போதிலும், உரு குணவான் மிகுந்த குணமுள்ளவனாவான், ப்யௌ நாயகன, ரக்தே ஆசையுள்ளவ வனாயினும், விரக்தே ச ஆசையற்றவனாயிருந்தாலும், சௌந்தர்ய அழகானது, வுதா வீணாகும் அன்றோ, சகலமபி எல்லாம் தே உமமுடைய, அனுமஹ வசாத் அனுககிரக பலத்தால், ச்யாத் பூர்ணமாகும்.

மற்ற எவ்வித குணமிருந்தாலும் ஸ்ரீதந்தனருள் அநக ரகமில்லாவிடில் குறைவே. அவ்வொன்றிருந்தால் மற்றவை குறையினும் குறைவாகாது. யுவதிக்கு நாயகனது அன்பு பூர்ணமாயிருந்தால் அழகு இருப்பினும் இல்லாவிடினும் குறைவில்லை. அது போல என்றபடி.

अनाथे दीने मय्यधिगत भवत्पाद शरणे
शरण्य ब्रह्मण्य प्रथितगुण सिन्धो कुरु दयाम् ।
महा तेजो वार्धे स्वमुकृत महिम्नैव सततं
पुरा पुण्यैहीनं पुरुषमुपकुर्वन्ति कृतिनः ॥ १९

शरण्य अடைக்கலம் டுஞ்ந்தவரைக காப்பவரும்,
ब्रह्मण्य பிராம்மணர்களுக்கு ஹிதமானவரும், प्रथित गुणसिन्धो

பிரஸித்தமான நற்குணங்களுக்கு இருப்பிடமுமான, மஹா
 தெஜோவர்த்தி பெரிய தேஜஸ்ஸுக்கு ஸமுத்திரமான குருவே,
 அநாதைகளைப்பற்றவனும், தீனே ஏழையாயும், அபிபாத
 ஶரணே உமது சரணங்களுையே ஸரணமாக, அடைந்தவனாயும்
 குக்கிற, பரி என்னிடத்தில், தயா தயவை, கुरु புரிய வேண
 டும், கருதின: புண்ணியசாலிகள், புரா புவையீரீனின் முன் ஜன்மங்க
 ளில் செய்யப்பட்ட புண்ணியமில்லாதவனான, புருஷ மனித
 னாகரு, ஸ்விசுகூத மஹிநா தனது புண்ணியத்தின் ப ல த் தா
 லேயே, சதத் எப்பொழுதும், ஓப கர்வந்தி உபகரிககிருந்
 தாள்.

முன் செய்த நலவினைப் பயனில்லாவிடினும் உமது
 தயவிலையே உமது திருவடிகளை ஸரணமடைந்த என்னை
 காத்தருள வேண்டுமென்பதாம்.

महाश्वेतद्वीपेऽमरतरुगणायन्त रुचिरे

मणेः पीठाम्भोजेऽनलशशिरवगान्तर्निवसितं

गदा चक्राब्जासि प्रसृत करपद्मं मुररिपुं

सधन्यस्त्वं ध्यायेत् परतरचिदानन्द वपुषं ॥ २०

மஹாசுவேத தீபே மகாக வேதம் என்றதுவிபத்தில், அமரத
 ருணாயந்தருசிரே கல்ப விருகூங்களாய் மிகவும் அழகு வாய்ந்த
 மணை: ரத்த மயமான, பீடாம்புஜே பத்மாஸனத்தில், அநல் ஶசி
 ரவகான்தர்நிவஸிதம் அக்னி சந்திரன் சூரியன் இவைகளினுள்
 வணிக்கின்ற, கதா சக்ராஜாசி ப்ரஸூத கர பத்ம கதை சக்ரம், தாம்

ரைப்பூ கத்தி இவைகளால் விளங்கும் கைகளை யுடையவ
ரும், சிதானந்த வபுஷ் சிதானந்த வடிவமாயும், மூரர்பு மூரன்
என்ற அசுரனை கொன்றவரும் ஆன, த்வா உன்னை, ஧ன்ய:
புண்ணியசாலியான, ச: அமமனிதனே, ஧்யாயேத தியானிப்
பான்.

முன் ஜன்மங்களில் புண்ணியம் செய்தவர்களே ஸ்ரீ
தத்தகுருவை இம்மாதிரி தியானிக்க வல்லவரென்பது.

लसन्मेरोः शृङ्गे सुरमणिमये कल्पकतरु-
प्रकीर्णे वाक्पीठे रविशशिकराकीर्ण जलजे ।
स्थितं वाचाधीशैर्नुतमनुदिनं त्वां भजति यो
भवेद्वागीशानामपि गुरुरजेयोऽवनितले ॥ २१

லசன்மேரோ: ஸ்ரங்காசிக்கின்ற மகாமேரு மலையினது, சூர-
மணிமயே இந்திர நீலமணி மயமாயும், கல்பகற்பு
விருகங்களால் சூழப்பட்டதாயும், ரவிசசிகராகீர்ணஜலஜே
சூரியன் சந்திரன் இவர்களுடைய கிரணங்கள் வீசப்பட்ட
தாமரைப்பூவை உடைய, ஸ்ரங்கே சிகரத்தில், வாக்கிபீ
ஸிமமாஸனத்தில். சிதம் இருப்பவரும், வாக்கிபீ: வாக்கி
வராகளால், நுதம் துதிக்கப்பட்டவருமான, த்வா உமமை,
ய: யாதொருவன், மஜதி பஜிக்கிறானே, ச: அவன், அவ-
னிலே பூதவத்தில், வாக்கிபீ: வாக்கிவர்களுக்கும்,
சூர. மேலானவனாயும், அஜேய: ஜயிக்க முடியாதவனாயும், ச்யாத்
ஆவான்.

ஸ்ரீ தத்தகுருவை தனது நாகில் இருத்தி உபாஸிப்ப வனுக்கு திறமையுள்ள வாக்குவனமையுண்டாகுமென்பது கருத்து.

समुद्यद्दालार्कयुतनिभशरीरे मुनिवरं

स्थितं बीजे मारे त्रिदशपति गोपातिरुचिरे ।

हृदि त्वां यः पञ्चायुधकरमिति ध्यायति सदा

स एवाहं नूनं स भवति जगन्मोहन करः ॥ २२

சமுகஹ்லார்க்யுதனிமசரீரே உதித்த பதினாயிரம் பால சூரியனுக்கொப்பான சரீரமுடைய, த்ரிதசபாதி கோபாதி ருசிரே இந்திர கோபம போல் அழகாயுமிருக்கிற, மாரே வீடு காம பிஜஸ்தானத்தில், ஸ்திதம் வீ ற் றி ரு ப் ப வ ரு ம, முனிவர் ரீஷி சரோஷ்டருமாயன (உமமை) பஞ்சாயுதமिति சங்கம, சக்ரம, கதை, கத்தி சார்ங்கம என்ற ஐந்தாயுமுள்ளகையனாக, ய: எவனொருவன், ஹ்ரி மனதில், சதா இடைவிடாமல், ஧்யாயதி தியானிக்கிறானே, ச எவாஹ் அவனே நான் என்ற தியான பலத்தால், ஜகன்மோஹனகர: உலகத்தையே மோகிக்கச்செய் பவனாக, பவதி ஆகிறான், நூனம் நிச்சயம்.

ஸ்ரீ தத்தகுருவை ஸௌந்தர்யமுள்ள மூர்த்தியாக தியானிப்பவன் மன்மதனுக்கொப்பாக ஆகிறான்

निधिर्विशेषां त्वं निजचरण पद्मद्वयवता

शरण्यश्चार्तानां चकित हृदयानामभयदः ।

वरेण्यः साधूनां वरदइति वा कामितधियां

भवत्सेवा जन्तोः सुरतरुसमानाऽनुफलति ॥ २३

निज चरणपद्मद्वयवतां உமது திருவடிக் தாமரையினை
பை தியானிக்கின்ற, विश्वेषां எல்லோருக்கும், त्वं நீர்,
निधिः புதையல் போன்றவர், आर्ताना கஷ்டப்பட்டவாக
ளுககு, शरण्यः அடைக்கலமானவர், चकित हृदयानां பயந்த
மனதுடையவர்களுக்கு, अमयदः அபயத்தை அளிப்பவர்,
साधूना ஸாதுகளுககு, वरेण्यः வரிக்கத் தகுந்தவர், कामित-
धिया பயனை விரும்புகிறவர்களுக்கு, वरदः இஷ்டத்தை
கொடுப்பவா, भवसेवा உமமுடைய ஸேவையானது. जन्तोः
ஜீவர்களுக்கு, सुरतरु समानः கல்பதருநிகராக, अनुफलति
இடைவிடாது பலிக்கின்றது.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் ஸேவையே ஸாவாபீஷ்டங்களை
யும் அளிக்கவல்லதென்பதாம்.

यथावै पाञ्चाली नटति कृहंकेच्छानुसरणं

कुलालेन भ्रान्तं भ्रमति च सकृच्चक्रमनिशम् ।

तथा विश्वं सर्वं भवति मनवश्चानु गुणिताः

स्वतन्त्रः को वाऽस्ते वद पर सुरेश त्रिभुवने ॥ २३

பாஞ்சாலி பொமமையானது, कृहंकेच्छानुसरणं ஸூத்ரா
தானுடைய இச்சையை அனுசரித்து, यथा எப்படி, नटति
சூடுகிறதோ, चक्रं, சக்கிரமானது, सकृत् ஒரு தடவை,
कुलालेन குயவனால், भ्रान्तं சுற்றப்பட்டு, अनिशं எப்பொழு
தும், (यथा) भ्रमति எப்படி சுழலுகிறதோ, तथा அப்படியே,
सर्वं ஸமஸ்தமான, विश्वं உலகமும், मनवश्च பதினான்கு

மனுக்களும், भवति உமமிடத்தில், अनुगुणिता: சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறார்கள், हे पर सुरेश மேலான தேவ தேவனே, त्रिभुवने மூவுலகத்திலும், स्वतन्त्र: ஸ்வதந்திரன், कोवा யா தான், आस्ते இருக்கிறான்.

உலகமனைத்தும் ஸ்ரீ தந்த குருவினது அருளாலேயே இயங்குமென்பதாம்.

त्वयाऽऽज्ञप्तो धाता सृजति जगदीशोऽपि ह॒ते

हरिः पुष्पातीदं तपति तपनो वाति पवनः ।

धरां साद्रिद्वीपां वहति भुजगानामधिपतिः

सुराः सर्वे युष्मद्भयपरवशा विभ्रति बलिम् ॥ २५

त्वया உமமாலேயே, आज्ञप्तः உத்திரவிடப்பட்டு, धाता பிரமமதேவன், जगत् உலகத்தை, सृजति படைக்கின்றான், ईशोपि ருத்திரானும், हरते ஸமஹரிக்கின்றான், हरिः விஷ்ணுவும், ह॒ते இவ்வுலகத்தை, पुष्पाति ரகஷிக்கிறான், तपन' ஞரியன், तपति பிரகாசிக்கிறான், पवनः காற்றும், वाति வீசுகிறான், भुजगानां अधिपतिः ஸர்ப்பங்களுக்கு ராஜாவான ஆதிசேஷனும், साद्रि द्वीपां करा மலைகளும் துளிபங்களும் டங்கிய பூமியை, वहति சுமக்கிறான்(सर्वे ஸமஸதமான, सुराः தேவர்களும், युष्मद्भय உம்மிடம் பயத்தினால், परवशा: பரவசர்களாக, बलिं கப்பத்தை, विभ्रति அளிக்கின்றனா.

ஸ்ரீ தந்த குருவின் ஆக்ஞையினால் ஸமஸ்த தேவர்களும் தத்தம் கார்பங்களை செய்து வருகின்றார்களென்பது.

स्वयं मुक्तेः पार्श्वं त्वकृतसुकृतं मां नयति चेत्
 भवान् सत्यं कावा तव चरणपङ्केरुह रतिः ।
 हरेत् पापौघं नः शुभमपि जहातीति च धिया
 भवन्त्याशाबद्धाः सकलमपि धातुर्वशमहो ॥ २६

அகூத சுகூத புண்ணியம் செய்யாத, மா என்னை, முக்தை:
 மோகூத்தினுடைய, பார்வீ சமீபத்திற்கு, சுவய் தானாகவே,
 भवान् ஈர், நயதி சேத் அழைத்துச் செல்வீரானால், சத்ய உண
 மை (எங்கே), தவ உமமுடைய, चरण पङ्केरुह रति: திரு
 வடித் தாமரையில் பகதியானது, கா வா ஏது, சா அது,
 पापौघं பாபக்குவியலை, हरेत् பரிசனிககும், नः எ ன் க ளு
 டைய, शुभमपि புண்ணியத்தையும், जहाति அழித்துவிடும
 इति धिया என்ற புத்தியோடு, आशाबद्धा: ஆசை கொண்ட
 வாகளாய், भवन्ति இருக்கின்றார்கள், सकलमपि அனைத்தும்,
 धातु ஈசனுடைய, वश அதிமை, अहो ஆசார்யம்.

உமமுடைய சாண பக்தியில்லாது துஷ்கிருத்தியங்களை
 யே செய்து வரும் என்னை அனுகூலித்து முக்தி அளித்
 தீரானால் பக்தி மார்க்கத்தில் ஜனங்களுக்கு சரத்தை குறை
 யும் ஆதலால் அது தகாதென்பது.

प्रधानं वाकर्म स्थिति विलय सर्गेऽलमिति चेत्
 जडत्वात्क्षीणत्वात् कथमुचितमेतन्निगदितुम् ।
 तयोरीशेऽनीशे भवति जगदुत्पत्ति स्थितिलया-
 वनान्यासन् ब्रह्मभिति वदति शास्त्रं श्रुतिरपि ॥ २७

हे ब्रह्मन् ஓ பரமபொருளே, प्रधानं குணத்திரய வடிவமான பிரகிருதியாவது, कर्म தன் பூாவ கர்மாவாவது, स्थिति विलय सौ ஜகத்ரகூஷ்ணம், வயம், ஸ்ருஷ்டி இவைகளில், अलं போதுமானது, इति चेत् என்பார்களானால், जडत्वात् ஜடமானதினாலும், क्षीणत्वात् அநித்யமானதினாலும், एतत् இவ்விஷயம், कथं எப்படி, निगदितुं சொல்வதற்கு, पचितं யுகதமாகும், तयोः அவ்விண்ணடிதற்கும், ईशे அதிபதியாயும், अनीशे தனக்கு மேல் நியாமகனறவருமான, भवति உமமிடத்தில், जगदुत्पत्ति विलया वनानि உலகத்தின் உத்பத்திலயம் ரகூஷ்ணம் இவைகள் யாவும், आसन् உண்டாயின, इति என்று, शास्त्रं சாஸ்திரங்களும், श्रुतिरपि வேதங்களும், वदति கூறுகிஸறன.

ஸாங்கியர்கள் கூறும் பிரதான காரண வாதமும் மீமாம்ஸகர்கள் கூறும் கரும காரணத்தின் வாதமும் சரியன்று. சித்ரூபமான நினஸ்வரூபமே நிகில ஜத்துககும் விவர்த்தோபாதானமென்பதாக உபநிஷத்துகளில் முடிவு,

भवत्सेवाजंतोर्भवदवहुताशांबुदनिभा

महामोहध्वान्तप्रतिहतमतेर्दीपकलिका ।

सुधावर्षिण्येवावहितमनसां निर्ममन्गुणा-

सुपाध्याये ब्रह्मप्रवचनविधानेऽतिचतुरा ॥ २८

भवत्सेवा உமது சேவையானது, जंतो: ஜீவர்களுக்கு, भवदवहुताशांबुदनिभा ஸமஸாரமாகிற காட்டுத் தீக்கு மேகம்

போன்றது, महा मोहध्वान्तप्रतिहतमते: பெரிய அக்ஞானமாகிற; இருளால் தடுக்கப்பட்ட புத்தியையுடையவனுக்கு, दीपकलिका தீப ஜ்வாலை போலும், अवहितमनसा ஒரு வழிப்பட்ட மனதையுடைய, निर्ममनुणा மமதையில்லாத மனிதாக்கு, सुधाकर्षिणी அமுதத்தைப் பொழிவதாகும், उपाध्याये சூசாணிடத்தில, ब्रह्मप्रवचन विधाने பிருமமோபதேசம் செய்வதில் अति चतुरா மிகவும் சாமாத்தியமுள்ளது.

தத்த குருவின் ஸைவையானது பவபயத்தைப் போக கியும் அக்ஞான இருளை நீக்கியும், யோகிகளுக்கு அமுத மழையை வாஷித்தும், உபாத்யாயாகளுக்கு உபதேச உண்மையை அளிக்கவும் வல்லதாக விளங்கு

अवज्ञायै लोके बहुपरिचितिः प्राकृतमति

निरस्यापो गाङ्गीः प्रसरति यथा वान्पतटिनीम् ।

विशुद्ध्यर्थं तद्वत् सकलपुरुषार्थैकफलदं

भवन्तं हित्वान्यं भजति गुरुमाशापरवशः ॥ २९

लोके உலகத்தில், बहुपरिचितिः அதிகப்பழக்கமானது அவज्ञாயை அதாரவுகடே (காரணமாம்), प्राकृतमति: மந்த புத்தியுள்ளவன், गाङ्गी. கங்கையினுடையதான், अप: ஜலங்களை, निरस्य திரஸ்கரித்துவிட்டு, अल्पतटिनीम् ஓர் சிறிய நதியை, यथा प्रसरति எப்படி நோக்கிச் செல்கிறானோ, तद्वत् அது போல், सकलपुरुषार्थैक फलदम् ஸகல புருஷார்த்தங்களை யுமளிக்கவல்ல, भवन्तं உம்மை, हित्वा விட்டுவிட்டு,

आशापरवशः श्रुते मेरेषिद्वयकृत्, अन्यं वेदोक्त
 वने, गुरुं श्रुत्वाभ्युक्त, भजति अदिकुरुन्.

அதிகப் பழக்கத்தால் பதார்த்தங்களில் அனாதரவு ஏற்படும். கங்கை கரையிலுள்ளவன் அதை அவமதித்து வேறு நதிக்கு ஸ்நானம் செய்யச் சொல்கிறான். அது போல் ஸமீபத்திலேயே ஆத்ம ஸ்வரூபமாயிருக்கிற உமமை மதியாமல் வேறு குருவை யடைகிறார்கள் என்பதாம்.

निमील्यासिद्वन्द्वं निगमनिरतो निश्चलमनाः

प्रकाशन्तं दृष्ट्या त्रिभुवनमुदं ज्ञानपरया ।

ललाटेधोमुख्या रसजनितदिव्याञ्जनधरं

स्मरेद्यस्त्वां योगी भवति निधिसिद्धयोरधिपतिः ॥३०

असिद्वंद्वं இரு கண்களையும், निमील्य மூடிக்கொண்டு, निगमनिरतः வேதாந்தத்தில் தாற்பாயத்துடன், निश्चलमनाः அசைவற்ற மனத்துடன், ज्ञानपरया ஞானத்தினால் உத்க்ருஷ்டமான. दृष्ट्या பார்வையினாலே, प्रकाशन्तं பிரகாசிக்கிறவனும், त्रिभुवनमुदं மூவுலகத்திற்கும் ஆனந்த ரூபனும், ललाटे நெற்றியில், रसजनित दिव्या जन धरं ரஸனித்தமான திவ்யமை தரித்தவருமான, त्वां உமமை, अधो मुख्या பித்தயக திருஷ்டியால், यः யாதொருவன், स्मरेत् ஸ்மரிப்பானோ, सः योगी அந்த யோகி, निधि सिद्धयोः நிதிகட்கும் ஸித்திக் கட்கும், अधिपतिः அதிபதியாக, भवति ஆகிறான்.

ஸ்ரீ தந்த குருவை ஸித்தாஞ்சனதராக தியானித் தால் நவநிதிகளுக்கும், அஷ்டமாஸித்திகளுக்கும் அதிபதி யாவான்.

மஹாமாயாமத்ராक्षरकमलपद्मासनयुतं

महानीलच्छायं मधुमुदितयोगिन्यभिवृतम् ।

दधानं सद्गन्धासितकनकगोक्षीर तिलकं

मुने यस्त्वां पश्येद्भवति सकलादृश्यकतनुः ॥ ३१

ஹே முனே ஓ மகரிஷியே, மஹாமாய, மத்ராक्षर மகாமாயா
மந்திரத்தின், கமல பத்மாசனயுதம் அக்ஷரங்களாகிற தளங்களை
பத்மாஸனத்திலிருப்பவரும், மஹா நீலக்ஷாயம் இந் தி ஈ நீல
மணி போல சியாமள வானரும் மதுமுதित யோகின்யபிவ்ருத்
மது பானத்தால் களிப்படைந்த யோகிகளால் சூழப்பட்ட
வரும். சद्गन्धासितकनकगोक्षीर திலகம் நல்ல வாஸனையுள்ள
ஸவாண மயமான கோக்ஷீரத்தினாலாகிய திலகத்தை,
தரித்தவருமான, த்वां உம்மை, ய: யாதொருவன், पश्येत्
பார்க்கிறானோ, सः அவன், सकला दृश्यकतनुः ஒருவராலும்
காண முடியாத சரீரம் உடையவனாக, भवति ஆகிறான்.

மாயா பீஜ பத்மாஸனத்தில் வீற்றிருக்க நெறியில்
ஸிந்தூர திலகமணிந்து யோகினி கணத்தால் சூழப்பட்டு
இந்நிர நீலமணி வானமான. ஸ்ரீ தத்த குருவை தியானிப்
பவன் ஒருவர் கண்ணுக்கும் தென்படாமல் விளங்குகி
றான்.

सुधाधारे हेतौ सकल जगतां स्वर्णकलिते

सिताम्भोजे तेजोधिक तपनबिम्बे श्रुतितनौ ।

मणिप्रोते पीठे निखिलसुरवृन्दैः परिवृते

स्थितं त्वामारोग्यं स्मरति हृदि तस्यामृतमयम् ॥ ३२

சுधाधारे அமிர்தத்திற்கு ஆதாரமாயும், सकल जगतां ஸமஸ்த உலகங்களுக்கும், हेनौ காரணமாயும், श्रुति तनौ வேத மூர்த்தியாயுமிருக்கிற, तेजोधिक तपनिर्विवे ஒளி மிகுந்த சூரிய பிம்பத்தில், स्वर्ण कलिते தங்கத்தாலிழைக்கப்பட்ட தாயும், मणि प्रोते ரத்னங்கள் பதிக்கப்பட்டயுமிருக்கிற, सिताम्भोजे வெள்ளைத் தாமரையில், निखिल सुरवृन्दे ஸமஸ்த மான தேவ ஸமூகங்களும், परिवृते சூழப்பட்டதாயுமிருக்கிற, पीठे ஆசனத்தில், स्थितं வீறறிருக்கிற, अमृत मयम् அமிருத மயமான, त्वां உமமை, यः பாடொருவன், हृदि மனதில், सरति ஸ்மரிக்கிறானே, तस्य அவனுக்கு, आरोग्यं ஆரோக்கியமுண்டாம்.

சூரிய மண்டலத்தில் பத்மாஸனத்தில் தேவ கணம சூழ அமிருத மயமாக ஸ்ரீ தத்த குருவை தியானிக்க க ஆரோக்கியம ஸித்திகடும்.

परत्रादाता चेद्भवति न ददात्यैहिकसुखं

ददात्ये तत्सौख्यं वितरति न चाशुष्मिक सुखम् ।

भवत्सेवा जंतोरिह परसुखप्राभवकरी

सुगणामन्येषामनुसरणमात्मैक्यमकरोत् ॥ ३३

अन्येषा உமமைத் தவிர வேறான, सुराणां தேவர்களு டைய, अनुसरणं வழிபாடானது, परस्मिन् பரலோகத்தில், दाता चेत கொடுக்குமேயானால், ऐहिक सुख இகலோக சுகத்தை, न ददाति एव கொடுக்காது, एतस्सौख्यं இகலோக

செளப்யத்தை, ददाति கொடுக்குமேயானால், அமுஷ்மிக சுவ்
 பரலோக சுகத்தை, न वितरति கொடுப்பதில்லை, जन्तो: மனி
 தனுக்கு, भवत्सेवा உமது சேவையானது, इहपरसुखप्राभवकरी
 இமம்மை மறுமை சுகத்தையளிக்கவல்லது (அ த ன ல்)
 आत्मैक्यं ஆத்மா ஏகமென்பதை, अकरोत् தெளிவாக்கியது.

மற்ற தெய்வங்கள் வழி படுகிறவர்களுக்கு இமமை
 யிலோ மறுமையிலோ ஒரு பயனையே கொடுக்கும். ஸ்ரீ
 தத்த குருவின உபாஸனையானது இருவித பயனையும்ளிப்ப
 தால் ஆத்மா ஏகனே எனபதை ஸ்திரபபடுத்துகிறது.

जटी वन्की क्वापि क्वचिदपि सुभूषाम्बरभृती

क्वचिद्भूत्यालिप्त क्वचिदपि सुगन्धाङ्किततनुः ।

क्वचिद्योगी भोगी क्वचिदपि विरागी विहरसे

बहु ज्ञाना ज्ञातु तव गतिमशक्ताश्च मुनयः ॥ ३४

ஜட்டி, க்வாபி ஒரு சமயம், जटी ஜடாதாரியாயும்,
 वन्की மாவூரிதாரியாயும், क्वचिदपि ஒரு சமயம், सुभूषाम्बर-
 भृती அழகிய ஆடையாபரணங்களணிந்தவராயும், क्वचित्
 ஒரு தடவை. भूत्या பஸ்மத்தால், अलिप्त (तनुः) பூசப்பட்ட
 சரீரமுடையவராயும், क्वचिदपि ஒரு சமயம், सुगन्धाङ्किततनुः
 பரிமள சந்தனத்தால் பூசப்பட்ட திருமேனியுடையவராயும்,
 क्वचित् ஒரு சமயம், योगी யோகியாயும், क्वचित् ஒரு சம
 யம், भोगी இன்பநுகர்பவனாயும், क्वचित् ஒரு சமயம், विरागी
 வைராக்யமுள்ளவராக, विहरसे சஞ்சரிக்கிறீர், बहु ज्ञाना:

மிருகநத அறிவுள்ள, முனய ச மகரிஷிகளும், தவரீதி உமது
விசையை, ஐது அறிவதற்கு, அஸ்தா: சகதியற்றவர்கள்.

ஸ்ரீ தத்த குரு பல்வேறு காலங்களில் பல்வேறு வடி-
வுடனிருப்பதால் முற்றறிந்த முனிவர்களும் அறிய முடி-
யாது என்பதாம்.

विशुद्धं चैतन्यं क्वचन जडवत्क्वापि सकला-

गमज्ञोऽप्यज्ञाता विहरसि कदाचिद्बहुविध ।

ऋषिभ्यस्त्वं तत्त्वं परममुपदेष्टासि विततं

चरित्रं ते वेत्तु चतुरधिकवक्ता न चतुराः ॥ ३५

தவ் ஸீ, விசுத்த சைந்யம் நாமல ஞான ஸ்வரூபமாயும்
கவசன ஒரு பொழுது, ஜடவத் ஜடன் போலும், கவசன ஒரு
சமயம், சகலாஃமஜ்: ஸகல சாஸ்திரங்கள் அறிந்தவராயும்
கவசபி இன்னொரு சமயம், அஜ்நா அக்ஞானி போலும்,
கடாசித் ஒரு சமயம், பஹுவித' பலவிதமாயும், விஹரி ஸீலை
செய்கிறீர், தவ் ஸீ, ஃரிபி: ரிஷிகளுககு, பரம் மேலான,
தத்வத்தை, உபதேசிக்கின்றீர், விததம் விஸ்
தாஸமான, தெ சரித்ரம் உமது சரித்திரத்தை, வெது அறிவ
தற்கு. சதுரதிகவக்தா: நான்குக்கு மேற்பட்ட முகமுடைய
வர்களும், ந சதுரா: ஸமர்த்தரல்ல.

அநேக ரூபத்துடனிருக்கும் ஸ்ரீ தத்த குருவின் ஸ்வ-
ரூபத்தை பிருமமாதிகளும் அறியார்கள் என்பது.

मणिर्वा मन्त्रो वा विविधविमलैश्वर्यमपि वा
 महायोगोष्ठाङ्गाम्यसनविहितो वा त्रिभुवनम् ।
 समर्थं चैकैकं प्रभवति वशीकर्तुमधिकं
 स्थितं त्वय्येवेदं तव किमुत लोकैकवशता ॥ ३६

மணிவா மணியாவது, மந்திரமாவது, விவித-
 விமலै ஸ்வர்யமபி வா ஞானவித சுத்தமான அணிமாதி, ஐகவ-
 ரியமாவது, அஷ்டாங்காப்யாசனவித: அஷ்டாங்காப்யாசனத்தினால்
 பிரஸித்தி பெற்ற, மஹா யோக வா பெரிய ராஜயோகமோ
 ருக்கை ஒவ்வொன்றும், த்ரிபுவனம் மூவுலகத்தையும், வஸீகர்து
 வசப்படுத்துவதற்கு, சமர்த் சாமர்த்தியமுள்ளது, ப்ரபவதி
 வலலமையுள்ளது, த்வயி உமமிடத்தில், இஃ இவையனைத்தும்
 சித்தமேவ நிலைத்திருக்கிறது, தவ உமகரு, லைசதாக்கைவ உலகத்தை
 வசப்படுத்துமா தன்மை, கிமுத சொல்ல வேண்டுமா?

மணி மந்திரம் அணிமாதி ஸித்திகள் அஷ்டாங்க
 யோகம் முதலான ஒவ்வொன்றும் உலகத்தை வஸீகரணம்
 செய்யும். இவ்வனைத்தும் குடிகொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ தத்தரி
 டம் உலகவஸீகரணம் பூர்ணம் எஸ்பது கேழ்ப்பாலேன்.

सरस्वत्याधारस्थितमरुदतिप्रेरितपरां
 नृपो धारां मित्वा रसकमलवासाधिपपुरि ।
 परं तेजोरूपं सकलभुवनलोकनिरतो
 भवन्तं सद्योगात्परम समवेतं मुनिपतिः ॥ ३७

हे परमं ॐ परमेश, नृपः कर्तृत्ववीर्यवान्, सरस्वत्याधार-
स्थितमरुदतिप्रेरितपरां वाक्तेजो वीर्येण प्रोक्षितं प्रोक्षितं
परां प्रमाणं, धारां अमरुतं तन्नाथं, भित्त्वा पेटित
तुत्कोष्ठं, रसकमलवासाधिपुरि मृतामृतं पद्मं
वर्णिकिन्ध्रं प्रोक्षितं प्रमाणं तन्नाथं लोकात्तिल,
सकलं भुवना लोकानरतः समस्तं पुनश्चक्रीयते पात्रं
मानन्तं तुल्यं, मुनिपतिः मन्त्रं लोकात्, परं प्रोक्षितं
तुल्यं, तेजो रूपं लोकात् वदन्तुल्यं, समवेतं एकत्तिलं मृता
कर्मणमात्रं प्रोक्षितं प्रमाणं, भवन्तं लोकात्, सद्यः
लोकान्, अगात् अल्लोकात् लोकात्.

கார்த்தவீரயாஜானன் முன் தத்த குருவை தீபானம்
செய்த மகிமையினால் ஜீவன் முகதனானென்பதாம்,

अपां तत्त्वं हंसं सकलभवदेवे जलरुहे
तडिद्भास्वदीप्तिं प्रकटदलवट्के सुललिते ।
परं स्वाधिष्ठाने रुचिरतररूपं निरूपमं
स्थितं ध्यायेत्त्वां यो मदनसमरूपो विजयते ॥ ३८

स्वाधिष्ठाने ஸ்வாதிஷ்டானம் என்ற சககரத்தில், தட்-
டி-பாஸ்வதி-பிரகட-தல-வட்ட-கே மின்னல்போலும் சூரியன் போலும் பிர-
காசிக்கின்ற ஆழ் தளங்களையுடைய, சுலலிதம் மிகவும்
அழகான, சகல-பவ-தே-வே ஸமஸ்த காரணமாய்ப் பிரகாசி-
க்கின்ற, ஜல-ரு-ஹே தாமரைப்பூவில், சித்தம் வீற்றிருப்பவரும்,
ஹ்ம்ஸ ரூபமாயும், பரம் பிரோஷ்டனாயும், ரு-சி-ர-த-ர-ரூ-பம்

மிகவும அழகான வடிவமுள்ளவனும, நிரூபம் ஒப்பற்ற வருமான, த்விம் உமமை, ய: யாதொகுவன், ஧்யாயேத் தியானிப்பானோ, ச: அவன், மரணசமரூப: மண்பதனுக்கு ஒப்பான அழகுள்ளவனாக, விஜயை விளங்குகிறான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை ஸ்வாதிஷ்டான சககரத்தில் ஹமஸ ரூபமாக த்யானிப்பவன் மன்மதனுக்கு ஸமமான காதகியை யடைவான்.

परीतं त्वां विष्णो हुतवहनमायाविलसिते
सरोजे नीलाभे मणिरचितपीठे मणिगृहे ।
महासिद्धैः कल्पद्रुमवरतले स्वर्णनिचयम्
प्रवर्षद्भिः सस्यात्परमतनुभूतिः स्मरतियः ॥ ३९

ஹே விஷ்ணோ ஓ விஷ்ணுவே, ஹுதவஹமாயாவிலசிதே அகனி சகரத்தாலும் மாபா சக்கரத்தாலும் பிரகாசிக்கின்ற, நீலாபே நீல காதியுள்ள, மணிரசித பீடே ரத்னங்களா லிழைத்த பீடத்தில், மணி குஹே ரத்ன கிருஹத்தில், கல்ப ட்ருமவரதலே கல்ப விருக்ஷத்தின் மூலத்தில், ச்வர்ண நிசயான் தங்கக் குவியல்களை, ப்ரவ்ர்ட்ஃ வருஷிக்கின்ற, மஹாசித்தே: ஸித்தேசுவார்களால், பரீதம் சூழப்பட்ட, த்விம் உமமை, ய: யாதொகுவன், ஸரதி தியானிக்கிறானோ, ச: அவன், பரமதனு பூதி: மிகவும அளவற்ற செல்வமுடையவனாக, ச்யாத் ஆவான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை கல்ப விருக்ஷத்தடியில் ஸித்தேசுவரர்களால் கனகாபிஷேகம் செய்யப்படுவதாக தியானித்தால் அளவிலாச செல்வமுடையான்.

मरुत्ताराभ्राभे कनकरुचि पद्मे श्रुतिमयं
 प्रसुं लोकातीतं निखिलनिगमावेद्य चरितम् ।
 भजन्ते ये त्वां ते सुदृढतरतादात्म्यकदृशा
 चिदानन्दं मायागुणविरहितं यान्ति परमम् ॥ ४०

मरुत्ताराभ्राभे मருத்துகள், நகூத்திரங்கள் மேகம் இவை
 களுக்கு சமமான (அல்லது) காற்பத்தொன்பது இருபத்
 தேழு பூஜ்யம் என்ற எண்ணிக்கையுடைய, கனகருசி பத்மே
 ஸ்வாண காந்தியான தாமரையில், ஸ்ருதிமய வேத வழிவழி
 யும், ப்ரசு ஸர்வ சகதனாயும், லோகாதித உலகங்ளுக்கு
 மேலானவனாயும், நிவில நி஑மாவுதவரித ஸமஸ்த வேதங்
 களாலும் அறிய முடியாதவனுமான, த்வா உமமை, யே எவா
 கள், பஜந்தே சேவிககிறார்களோ, தே அவர்கள், சுதூதரதா-
 தாதுயக துஷா ஸ்திரமான ஐக்ய புத்தியினால், மாயா஑ுண ரஹித
 மாயா குணங்களற்ற, பரம் மேலான, சிதானந்த சிதானந்த
 ரூப பிரமமத்தை, யான்தி அடைகிறார்கள்.

தத்த குரு இலவாறு தியானம் செய்பவருக்கு ஞானத்
 தை கொடுத்து மோகூத்தையும அளிப்பார் என்பது
 கருத்து.

सुधा शुद्धे व्योम्नि द्रुहिणरमणीबीजलसिते
 विशुद्धाम्भोजान्ते सुरनररवगाद्यन्तरहितम् ।
 भवन्तं भावोत्थैः कृसुममुखपूजोपकरणैः
 समर्हलोके नाऽद्वितय परमं ब्रह्मभजते ॥ ४१

சுபாசுத்ரே அமிருதத்தால சுத்தமான, துஹிரமணிவிஜ-
 லசிதே ஸாஸ்வதி பீஜத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற, விசுத்ரா-
 மோஜாந்தே சுத்தமான தாமரைப்பூவில், வ்யோஹி ஆகாயத்தில்,
 சூரனவாசனம் ரஹிதம் தேவாகள், மனிதர்கள், பக்ஷிகள் முதலா
 னவர்களின் மனதில் விளங்குகிற, பவந்த் உமமை பாவோத்யை:
 பாவனா மயமான, குசுமமுக பூஜோபகரணை: புஷ்பம் முதலான
 பூஜோபகரணங்களால், சமர்ஹ்ந் பூசிக்கின்ற, நா மனிதன்.
 லோகே உலகத்தில், அத்வித்யை பரம் இரண்டற்றதாயும் மேலான
 துமான, ப்ரஹ்ம பிருமமத்தை, பஜதே அடைகின்றான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை ஸாஸ்வதி பீஜத்துடன் தகரா
 காயத்தில் ஹ்ருதய புண்டரீகத்தில் ஸகலாததரிபாமியாக
 திபாணிப்பவன் பிருமமனாயுஜயமடைகிறான் என்பது

तडिलेखाशोचिर्द्विदल कमले भासि परमो

महायुक्तानां गोनलशशभृतो क्षीणि भवतः ।

अशेष स्रोतःसु प्रसृतचितिरूपोज्ज्वलनरुः

श्रुतिप्राणोष्ठाङ्गप्रगुणितकलापीठ निलयः ॥ ४२

தெரெலாசொசிர் த்விதல கமலே ப்ராஸி பரமோ
 மஹாயுக்தானாம் கோநலசசப்ரூதோக்ஷீணி பவத: ।
 அசேஷ ச்ரோத:ஸு ப்ரஸூதசிதிரூபோஜ்ஜ்வலநரூ:
 ஸ்ருதிப்ராணோஸ்தாங்கப்ரகுணிதகலாபீத நிலய: ॥ 42

क्रलापीठ निलयः அஷ்டாங்கங்களில் விதிக்கப்பட்ட வித்யா
பீடத்தை உடையவனாகவும், महा युक्तानां மஹா யோகிக
னாகும், परमः மேலானவனாக, भासि சோபககிறீர், भवतः
உமக்கு, गोमलशशभृतः குரியன், अक्னி, சந்திரன் இவர்கள்
अक्षीणि நேத்திரங்களாகும்.

ஸ்ரீ ததத குரு விராட ஸ்வரூபமாக ஸாவத்திலும் பிர
காசிக்கிறார் என்பதாம்.

क्वचिद्रुहं जिह्वा क्वच गुदकमन्यत्र कविता
क्वचिद्वागन्यत्र श्रुतिरपरतो लोचन युगम् ।
समाकर्षन्त्यात्मानमिव बहुभार्याः प्रलुभिता-
स्ततो घ्यातुं स्थातुं कथमपि न शक्तस्तव पदम् ॥ ४३

क्वचित् ஒருபுறம், गुहं குய்ப இந்திரியமும், क्वच ஒரு
புறம், जिह्वा நாக்கும், क्वचित् ஒரு புறம், गुदकं குதக
என்ற இந்திரியமும், अन्यत्र மற்றொரு புறம், कविता கவித்
தவமும், क्वचित् ஒரு புறத்தில், वाक् வாக் இந்திரியமும்,
अन्यत्र மற்றொரு புறம், श्रुतिः சுரோத்ரோந்திரியமும், अपरतः
வேறொரிடத்தில், लोचन युगं இரு கண்களும், आत्मान
தன்னை, प्रलुभिता: பேராசையுள்ள, बहुभार्याः இவ அநேகம்
மனைவிகள் போல, समा कर्षन्ति இழுக்கின்றன, ततः ஆகை
யால், स्थातुं நிலைத்து நிற்பதற்கும், तव पदं உமது

வடிவைய, ஞ்யாது தியானிப்பதற்கும், கथमपि ஒரு விதத்தி
லும், न शक्तः சக்தியற்றவனாக இருக்கிறேன்.

கர்மேந்திரிய ஞானேந்திரியங்கள் பலவித வழிகளில்
சககளைத்திகளைப் போல செலவதால் தத்தனை தியானிக்கவும்
முடியவில்லை என்று கதறுகிறான்.

‘अशक्तोह स्नातु क्षणमपि जपं कर्तुमपि वौ
दना भावादेवातिथिजमसपर्या च न कृता ।
कुतो ज्ञान ध्यानं स्वकृतगुरुसेवस्य मम भो
भवे देवैकाशा वसति तव भक्तत्वजनिता ॥ ४४

மோ: ஓ தத்த குருவே, अहं நான், स्नातु பிராத ஸ்நா
னம் செய்வதற்கு, अशक्तः சக்தியற்றவன், क्षणमपि ஒரு
க்ஷணம் கூட, जपं कर्तुं ஜபம் பண்ணுவதற்கும், अशक्तः
அசக தன். ओदनाभावादेव உணவில்லாமையினாலேயே,
अतिथिजन सपर्या அதீதிகளின் பூஜையும், न कृता செய்பப்
படவில்லை, अकृतगुरु सेवस्य குரு சிசுருஷை செய்யாத
வனான, मम எனக்கு, ध्यानं ஞானமாவது, कुतः भवेत् எங்
கிரு”து வரும், तव உமமுடைய, भक्तत्व जनिता பக்தன் என்
பதிலுண்டான, आशा एका ஆசை ஒன்று தான், वसति என்
னிடம் உள்ளது,

ஸ்நானம், தானம், ஜபம் முதலியவை செய்ய முடிய
வில்லை. குரு சிசுருஷை கிடையாது. ஞானம், தியானம்
கிடையாது. உணவுப்பொருள்களில்லாததால் அதிதி பூஜை

யும் இலகி ஆதலால் உமது பத்தியே என்னைக் கரையேற
றட்டும.

अमन्दे मन्दारद्रुमवरसमीपे मणिमये

सुखासीनं पीठे सुरवरमुनीन्द्रादिविनुतम् ।

स्वहृत्पद्मे वापि स्थितमनुदिनं त्वां भजति यः

स चेहामुष्मिन्वा सकलजनपूज्यश्च भवति ॥ ४५

அமन्दே மூர்ணமான, மந்தாரத்ருமவர் சமீபே மந்தார விரு
கூத்தின் சமீபத்தில், மணிமயே ரத்ன மயமான, பீடே ஆஸ
னத்தில், சுவரமுனிந்ராதி வினுதம் தேவ சிரேஷ்டர்கள் முனி
சிரேஷ்டர்களால் துதிக்கப்பட்டு, சித் வீற்றிருப்பவனாக
வாவது, சுவஹ்ருவாபி தனது ஹிருதய கமலத்திலாவது, சித்
அமர்ந்திருப்பவனாக, அநுதின தினந்தோறும், (வா) உமமை
ய: யாதொருவன், பஜதி பஜிக்கிறானே, ச ச அவனும்.
இஃ இவவுலகிலும், அமுஷ்மின் வா மறுவுலகிலும், சகலஜன
பூஜ்யச் சமஸ்த ஜனங்களாலும் பூஜிக்கத் தகுந்தவனாயும்,
பவதி ஆகிறான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை ஹிருதய புண்டரீகத்திலும் கல்பக
விருகூத்தின் மூலத்திலும் ரத்ன ஸிமமாஸனத்தில் வீற்றி
ருப்பதாக தியானித்தால் லோக பூஜயனாக ஆகின்றான்.

तृणं मेरुं कुर्यात्सुरवरगिरि वापि च तृणं

भवत्सामर्थ्यवाऽघटितघटनाप्रौढिमतनो ।

इदं जाने तद्वै पुनरपि न जानन्ति कवयोऽ-

ऽप्यहो युष्मन्माया सकलजनमोहोन्मदकरी ॥ ४६

·அஃதெதவதநாபுரீஹிமதனோ பொருந்தாதவற்றைப் பொருத்
துவிக்கும் வல்லமையுள்ளவரே, भवत्सामर्थ्य உமது சாமர்த்
தீயம், तृणं புலையும், मेरुं மேருவாக, कुर्यात् செய்யும்,
सुरवरगिरि வாபி மேரு பருவதத்தையும், तृणं புலவாக, कुर्यान्
செய்யும், इदं जाने இதை நான் அறிவேன், कवयोपि வித்
வானகனும், न जानन्ति அறிவதில்லை, युष्मन्माया உமது,
मायायानता, सकल जनमोहोन्मदकरी ஸமஸ்த ஜனங்களு
டையவும் மயக்கத்தையும், உன்மாதததையும் கொடுக்கவல
லது, अहो ஆசசிரியம்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் சக்தியினால் கல்லும 'புல்லாகும்
புல்லும கலலாகும். இதை யறிஞர்களும் அறியாதது அவ
ரது மாபா விலாசமே என்பது.

नटो भूयो वेषैर्वहुविध इवा भाति सगुणो

यथैकोवाकाशो घटमठगुहास्वन्तरगतः ।

यथैकं गाङ्गेयं कटकमुकुटाद्यकृतिवशात्-

तथा दत्तात्रेय त्वमपि बहुरूपस्त्रिभुवनम् ॥ ४७

हे दत्तात्रेय ஓ தத்தாத்ரேயரே, नटः நடப்பவன், वेषैः
வேஷங்களால், यथा எப்படி, बहुविध इव பலவிதமானவன்
போல, आभाति விளங்குவானோ, एकः ஒன்றான, आकाशः ஆகா
யம், घटमठगुहासु குடம், மடம், குகைகளில், अन्तरगतः உள்ளே

புகுந்ததாய்கொண்டு, சகுண இவ குணமுள்ளது போல், அபாதி
தோன்றுமோ, எக் ஒன்றான, காஜ்யம் ஸ்வர்ணமானது, கடக
யுகுடாபாகுதிவசாத் காப்பு, கிரீடம் முதலான ஆகாச பேதத்
தால் வஹு ரூப: பவ்வகைப்பட்டதோ, ததா அப் ப டி யே
தவமபி நீரும, வஹுரூப: நானா ரூபமாக, சிசுவுன் மூன்று லோக
மாக விளங்குகிறீர்.

ஸ்ரீ தத்த குரு நாட்டியங்காரர் போலும், ஆகாசம்
போலும், ஸ்வர்ணம் போலும் உபாதி பேதத்தால் பேதத்
தை அடைந்துளார் என்பது கருத்து.

सहस्रांशुग्राभे सुरतरुसमादयेधिकतरे

विमाने हंसारुये स्थितममृतनीहारवपुषम् ।

परीतं त्वां ध्यायेद्यदरजसमारूढमनिलैः

अशेषैराज्ञायां भवति खचरो व्योमगमनैः ॥ ४८

सहस्रांशुग्राभे சூரியனுக்கொப்பான, सुरतरुसमादये கல்ப
விருக்தத்தை நிகர்க்க, அதிகதரே உயர்ந்த, हंसारुये ஹமஸ
ரூபமான, विमाने விமானத்தில், स्थितं இருப்பவனும், अमृत-
नीहारवपुषम् அமுதம் போலும் பனி போலும், சீதள மேனியு
டையவனும், अरजसं ரஜஸ்ஸ-ரஹிதரும், आज्ञायां ஆக்ஞாசக
ரத்தில், आरूढं இருப்பவனும், व्योमगमनैः ஆகாயத்தில் செல்
னுகிற, अशेषैः ஸமஸ்தமான, अनिलैः மருத்துக்களாலும், परीतं
சூழப்பட்ட, त्वां உமமை, ध्यायेत् தியானிப்பானாகில்,
खचरः ஆகாயத்தில் சுஞ்சரிப்பவனாக, भवति ஆகின்றான்.

தத்த குருவை மேற்கண்டவாறு தியானிப்பவர் ஆகா
யத்தில் ஸஞ்சரிக்கும திறமையடைகிறான்.

स्थितं मूलाधारे कनकरुचि तराङ्गं हुतभुजः

शिखाभिः प्रख्याभिर्वृतमखिल तेजोरसघटम् ।

धरन्तं भ्रूमध्ये प्रसृतनयनः पश्यति च यः

परं त्वां सत्यं स्यादखिलरसविद्यातिनिपुणः ॥ ४९

மூலாதாரே மூலாதார சகரத்தில், கனகருசிதராஜ் தங்க
காந்தியோடும், हुतभुजः அக்னியினுடைய, शिखाभिः ஜ்வாலி
களாலேயும், प्रख्याभिः காந்திகளாலும், वृतं சூழப்பட்டவா
ரும், अखिल तेजोरसघटं ஸமஸ்த தேஜஸ்ஸுகளின் பூர்ண
கடத்தை, धरन्तं தரிக்கிறவனாயும் இருக்கிற, सत्यं ஸத்ய
ரூபமான, त्वां உமமை, भ्रूमध्ये புருவத்தினிடையில், प्रसृत-
नयनः செலுத்தப்பட்ட கண்ணை உடையவனாய்க்கொண்டு,
यः பாடொருவன், पश्यति பார்க்கிறானே, सः அவன், अखिल
रसविद्यातिनिपुणः ஸமஸ்த ரஸவாதவனிலும் மிகுந்த வல்லவ
னாக, स्यात् ஆவான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை இவ்வாறு தியானிப்பவன் ரஸ
வாத வித்தையில் வல்லவனாவான்:

शिरः प्रान्तिभ्रान्तायतकुटिलबालार्कमंतुलं

प्रदीप्तस्वर्णादगारुणशतलसत्कुण्डलधरम् ।

मरुत्पुत्रं लङ्काधिपतनुजनशीघ्रतकरं

स्मरैर्द्यस्त्वां यन्तां सकलभयभूतापहरिणि ॥ ५०

த்வா உமமை, சிர: ப்ரான்த்ரான்தாயதகூடிலவாலாகம் தலை
 னில சுழலுகின்ற நீண்ட, சுருட்டையான இளஞ்சூரியனை
 உடையவனும், அதுல் ஒப்பற்றவனும், ப்ரதீப: ச்வர்ணாட்யாரணசத்
 லஸத் குण्डலதர் உருக்கிய தங்கம் போல சிவந்த குண்டலமணிந்
 தவரும், லக்ஷாபிபத்நுஜநாஸோதகர் சாவண குமாஸானன் அக்ஷய
 குமாஸான வதமசெய்ய கையைத்தூக்கி நிற்பவருமாயிருக்கிற,
 மஹ்பத்ரம் அனுமானாக, ய: யாதொருவன், சரேத் தியானிப்
 பாடு, ச: அவன், சகலமய பூதாபஹரண ஸமஸ்தமான பயந
 களையும் விலக்குவதில், யந்தா அடக்குபவனாக, பவதி சூவான்

ஸ்ரீ தத்த குருவை ஹனுமானாக தியானிப்பவன் ஸகல
 பயத்தையும் அகற்றுவான்.

गरुत्मन्तं चञ्चल कनक पक्षद्वययुतं

सुधा कुम्भोद्भास्वत्करमखिल लोकाभिगमनम् ।

अचिन्त्यं वेदैस्त्वां परममुनिनाथं स्मरति यः

स दक्षोऽसौ वादी कपटविषजन्तु प्रहरणे ॥ ५१

चञ्चलकनक पक्षद्वययुतं அழகிய அசைகின்ற பொன் நிற
 மான இரு சிறகுகளுடையவரும், சுதா கும்போட்ஹாஸ்வத்கர் அமிர்த
 கலசத்தைத் தூக்கிய கையை உடையவரும்,
 அखिललोकाभिगमनं ஸமஸ்த உலகத்தாலும் அடையத் தகுந்த
 வரும், वेदै: வேதங்களாலும், अचिन्त्यं அசிக்க முடியாத
 வருமான, गरुत्मन्तं கருடனாக, परममुनिनाथं பெரிய தவ
 சிரோஷ்டாயிருக்கிற, த்வா உமமை, ய: எவன், स्मरति தியா

னிக்கிருளே, ச அந்த, असौ இந்த, வாரீ மந்திரவாதி,
रूपद्विविधजन्तुपहरणे மாயை விஷ ஜந்துக்களுடைய பாதையை
நிவர்த்திப்பதில், दक्षः ஸமர்த்தனாகிறான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை கருடனாக தியானித்தால் பீடா பரி
காரம் செய்யும் மந்திரவாதியாக ஆவான்.

स्मृतिं निन्दन्तं ये मनुजयुपतिष्ठन्त्यतिचलात्

कृताशा मिथ्यास्यात्प्रणतजनमन्दार भवता ।

अदत्ते दत्तत्वादमलतरचिद्रम्यविभवः

सदा दत्तात्रेयो भवसि भजतामिष्टकलदः ॥ ५२

ये எவாகள், स्मृतिं அறிவை, निन्दन्तं திரஸ்கரிக்
கின்ற. मनुजं மனிதனை, उपतिष्ठन्तं வழிபடுகிறார்களோ
(அவர்களது) अतिचलात् பலாத்காரமாக, कृता செய்யப்
பட்ட, आशा மனோரதமானது, मिथ्या வீணாக, स्यात् ஆகி
விடும, हे प्रणतजनमन्दार நமஸ்கரிப்பவர்களுக்கு க ல் ப தரு
போன்ற ஓ தத்தாத்திரேயரே, भवता உமமால், अदत्ते
கொடுக்காதவிடத்தும், दत्तत्वात् கொடுக்கப்படுகிறபடியால்,
अमलतरचिद्रम्यविभव நிரமணமான ஞானத்தினால் அறி ய த்
தருந்த மகிமையுடைய நீர், सदा எப்பொழுதும், दत्तात्रेयः
தத்த ஆததிரேயன் என்று (பிரஸித்தியுடன்) भजतां ஸேவிப்
பவர்களுக்கு, इष्टकलदः கோரிய பலத்தை அளிப்பவராக,
भवसे இருக்கிறீர்.

ஸ்ரீ தத்தர் பிரத்யுபகாரத்தை எதிர்பாராமலே பக்தா
களுக்கு வரமளிப்பவர். ஏனைய மனிதர்கள் எவ்வளவு உப

காரம செய்தும் பிரதிபுபகாரத்துக்கு ஸாமாத்தியமற்றவர்
கள்.

विधिं विष्णुं मायां सृणिमदनयोनिं दिनकरं
मिलित्वानङ्गेनानलयुवतियुक्तां जपति यः ।
त्वदाख्यामाख्येयां निखिलनिगमाढ्यामखिलदां
स सम्पद्भिर्देवाधिपविभवयुक्तो विहरति ॥ ५३

विधिं பிருமமாவையும், विष्णुं விஷ்ணுவையும், माया
மாயையையும், सृणिमदनयोनिं வஜர காம பீஜத்தையும், दिनकर
சூரியனையும், अनङ्गेन காமகலையோடு, मिलित्वा கூட்டி,
अनलयुवतियुक्त ஸவாஹாகாரத்துடன், आख्येया பிரஸித்தி
பெற்றதும், निखिलनिगमद्या ஸ ம ஸ த வேதங்களாலும்
துதிக்கப்பட்டதுமான, अखिलदा ஸாவாபீஷ்டத்தையும்
अनीक वल्लतुमान, त्वदारव्या உமது நாமத்தை, यः யா
தொருவன், जपति ஜபிக்கிறானே, सः அவன், सम्पद्भिः ஸம
பத்துக்களால், देवाधिपविभवयुक्तः தேவேந்திரனுக்கு ஸம
மான ஐகவரிடத்துடன், विहरति விளங்குகிறான்.

ஸ்ரீ தத்தாத்ரேய மந்திரத்தை கடைசியாக ஸ்வாஹா
காரத்துடன் ஸுமதி பிருமமா, விஷ்ணுமாயா, வஜரகாம
பீஜத்துடன் ஜபிக்கிறவன் தேவேந்திரனுக்கு ஒப்பாக
விளங்குவான் என்பதாம்.

परामायावाणीमदनकमलाबीजसहितं
मनुं प्रत्येकं ते जपति सततं निश्चलधिया ।

ततोऽभ्येत्यैश्वर्यश्रुतसकलविद्यानिपुणतां

वशित्वं ब्रह्मैक्यं सपदि यदि यायात्परमुने ॥ ५४

हे परமுனே ஓ ரிஷி கிரேஷ்டரே, பரமாயா வாணிமதந கமலா-
வீஜசஹிதம் சக்தி பீஜம், மாயா பீஜம், வித்யா பீஜம், கா ம
பீஜம், லக்ஷ்மீ பீஜம் இவைகளுடன், தே மனு உமது மந்தி
ரத்தை. பர்பேக தனித்தனியாக. சதத இடைவிடாமல்,
நிஷ்ரலபியா அசைவற்ற மனதுடன், ய: யாதொருவன், ஜபதி
ஜபிக்கிறானே, :: அவன், தத: அதிவிருந்து, ऐश्वर्य ஐச-
வரியத்தை, अभ्येति அடைகிறான், श्रुत सकलविद्यानिपुणता
வேதாந்த முளபட ஸமஸத வித்தையிலும் வல்லமையையும்,
वशित्व ஜிதேநதிரியத்துவத்தையும், ब्रह्मैक्यம் பரபிருமமத்துடன்
ஸாயுஜ்யத்தையும், यायात् அடைவான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் மந்திரத்தை மேற்கூறிய பீஜங்க
ளுடன் தனித்தனியே இடைவிடாது ஜபித்தால் ஸர்வ ஐச-
வரியம்; இநதிரிய நிக்ரகம் முதலானதடைந்து ஞானத்தால்
முக்தியடைவான்.

अविज्ञातं किञ्चित्तव जगति नास्ति प्रभवितुः

तदाविज्ञातोऽहं यदपि सकलज्ञेन भवता ।

अदृष्टं मन्येऽहं प्रतिभटमविज्ञानकरणे

मुने दत्तात्रेय प्रकुरु मयि कारुण्यमतुलम् ॥ ५५

ஹே தத்தாந்ரேய மகரிஷியே, ப்ரஹ்விது: ப்ர-
புவான, தவ உமக்கு, ஜகதி உலகத்தில், அவிஜாதம் அறியப்-
படாதது, நாஸ்தி கிடையாது, சகலஜ்நே எல்லாமறிந்த, ப்ரஹ்விதா

உமமாலே, 'அஃ' எனும், விज्ञாதோ யதபி அறியப்பட்டவனே யாவேன (அப்படியிருந்தும்), அவிज्ञான கரணே என் விஷயம் அறியாமலிருப்பதற்கு, அஃ (என்னுடைய) தூதருஷ்டத்தை, பரிமட விஜோதியாக, அஃ மனயே நான் நினைக்கிறேன், மயி என்னிடத்தில், அது ஒப்பற்ற, காரண தயவை, பகரு செய்வீராக.

ஸ்ரீ தத்தகுரு ஸாவகருணாதல என்னையும் அறிந்திருப்பார். ஆயினும் என் நிலைமையை அறிந்து மகிழ்ச்சியுடையவருப்பது பற்றி எனது தூதருஷ்டம் இடையூறு இருக்கிறது ஆதலால் அதை யகற்றி யருள்புரிய வேண்டுமென்ப தரம்.

भवत्पादाम्भोजद्वय शुभरसास्वाद चतुर-

भ्रमद्भङ्गीसंघायित हृदय वृत्तिं कलयमाम् ।

अनाधाराधाराश्रितसुरतरो तावकजने

मुने कारुण्याब्धे प्रकुरुमयि संपत्प्रकटनम् ॥ ५६

அனாதாராதார ஆதாரமற்றவர்களுக்கு ஆதாரமாயும், ஆசிரிதசுரதரோ சரணமடைந்தவர்களுக்கு கல்ப கிருஷ்ணமாயும் காருணய்யே கருணாஸாகரமாயுமுள்ள, முனே ஓ மகரிஷியே' பவத்பாடாம்புஜத்வய சும்பரஸாஸ்வாத ததரப்ரமத்நீ சங்காயித ஹதய வுத்தி உம முடைய சரணாஹித மிரண்டிலும் உள்ள நல்ல சுவையைது கர்வதில் வலலமையுள்ள வண்டு வரிசை போல் மனோவிருத்தியையுடையவனாக, மீ என்னை, கரண செய்ய வேண்டும், மயி என்னிடத்தில், சும்ப:பகடனம் பகரு ஐசுவரிய அபிவிருத்தியை வளரச் செய்ய வேண்டும்.

वदन्त्येकेऽपार्थी तव गतिमनेकार्थं करिणी

अजानन्तोऽज्ञेऽयामनधिगत तत्त्वार्थं मतयः ।

महायोगिं लोके जडमतिकृते त्वं धृतवपुः

तथा नोचेद्भक्त स्वजन परिरक्षा कथमहो ॥ ५७

மஹா யோகிந் மகா யோகியே, 'அனேகார்த்தகரிணி' அனேக புருஷார்த்தங்களை கொடுக்கின்ற, தவ உமமுடைய, அஜ்ஞையா அறிய முடியாத, ராதி ஸ்வாபவத்தை, அஜானந்த: அறியாத, அநாதித தத்வார்த்தமதய: அறியப்படாத தத்துவார்த்தத்தை, உடைய புத்தியுள்ளவர்கள், அபார்ய பிரயோஜனமற்றதாக வதந்தி சொல்லுகிறார்கள், லோகே உலகத்தில், ஜடமதி க்ருதே மந்த, புத்தியுள்ளவர்களுக்காக, த்வ நீர், ஧ுவபு: தரிக்கப்பட்ட சரீரமுடையவர், தநாநோதே அபபடியிலலாவிடில், மவதஸ்வஜன ரக்ஷா பகதாக்களுடையவம் ஸ்வ ஜனங்களுடையவம் ரக்ஷணமானது, கத்ய எவவாறு முடியும், ஸஹோ ஶுசசரியம்.

ஸ்ரீ தத்தகுருவின் அவதாரம் நிஷபலமென சில முடர்கள் நினைக்கிறார்கள். இந்த அவதாரமே மிகவும் ஸபலம் ஏனெனில் இதுவே முடர்களுக்கும் அனுகூலமானது.

स्मृतस्त्वच्छिष्यो वा जगति कृतवीर्यस्य तनयो-

ऽर्जुनो राजा चोराद्भय महिभयं वृश्चिक भयम् ।

हिनस्त्याजौ शत्रूदितमपि भयं वेति गदितं

भवेयुस्त्वच्छिष्याः किमुतहृत चोरादिक भयाः ॥५८

त्वच्छिष्यः உமது சிஷ்யரான, कृत वीर्यस्य தனயः கிருத வீரீயன் புதல்வனான கார்த்தவீரீயன் என்ற, अर्जुनो राजा அரசனான, कार்த்தवीर्यराजानன், जगति உலகத்தில, स्मृतः தியானிககப்பட்டவனாய்க் கொண்டு, चोर मयं திருடா பயத்தையும், अहि मयं ஸாபப பயத்தையும், वृश्चिकमयं தேள பயத்தையும், आजौ யுத்தத்தில், शत्रूदितं மயமபி சதது ருக்களால் உண்டாகும் பயத்தையும், , हिनास्त நசிக்கச் செய்கின்றா, त्वच्छिष्याः உமது சிஷ்யர்கள், हत चोरादिक मया: போக்கடிக்கப்பட்ட திருடா முதலான பயத்தையுடை வர்கள் எனபது, विमुक्त केमुक्तकवमु वेण्णुமோ,

ஸ்ரீ தந்த குருவின் சிஷ்யர்களை ஸமரிப்பவருக்கே பயம் நீங்கும். ஆகவே, குருவின் மகிமை அளவற்றதென்பதாம்.

खलानां सेव्यो वा न भवसि यदाऽकिंचन नृणां

प्रियः साधूनां त्वं तव च सुहृदस्तेऽपि सुजनाः ।

मयित्वाते दीने जनन मरणाद्यै कुरुदयां

दयावान् को वा मे भ्रमनिगड निर्मोचन विधौ ॥५९

खलाना துஷ்டர்களுக்கும், सेव्यः ஸேவிககத் தகுந தவனாக, त्वं நீர், न भवसि यदि ஆகவில்லைபாலால், अकिञ्च-
नानां தீனர்களான, साधूना ஸாதுக்களுக்கு, प्रियः பிரிய
பானவரே, ते அநத, सुजना अपि ஸாவ ஜனங்களும், तव
உமக்கு, सुहृदः பந்துக்கள், दीने தீனனாயும், जनन मरणाद्यै:
பிறப்பு இறப்பு முதலானவற்றால், आते பிடிக்கப்பட்டவனா

புமிசூக்கிற, மயி என்னிடத்தில், தயா தயவை, கuru செய
யும், மே என்னுடைய, பவநிபடநிமோவந விதோ ஸமஸார பர
தத்தை கலககுவதான காரியத்தில், கோவா யா தான்
தயாவான் தயை புரிவான்.

ஸ்ரீ தத்தகரு வழைக்கிவருபவர் நானோ பரம வஸ்து
ஆதலால் அவர் ஒருவரே என்னை கைத்துக்கிவிட வேண்
டும,

यथा माता पुत्रं सकलगुणहीनं च कुटिल

प्रपुष्णात्यन्नाद्यै रनुदिनमतीवादर युता ।

तथा त्वं लोकानां मम च पितरावित्यभि मतं

ततस्त्रातुं दातुं फलमभिमत चार्हति विभो ॥ ६०

மாது தாயானவள், சகலகுணஹீன ஒருவரே குணமுமில்
லாதவளும், குடில் வககிரனுமான, புத்ர புத்திரனையும்,
அந்நாடீ: அன்ன ஆகாராதிகளால், அநுதிந தினந்தோறும்,
அதிவாடரயுதா மிகுந்த வாத்ஸல்யத்துடன் கூட, யதா எவ
வாறு, ப்ரபுஷ்ணாதி போஷிக்கிறாளோ, ததா அவ்வாறே, த்வ நீர்;
லோகானா உலகங்களுக்கும், மம ச எனக்கும், பிதரௌ தாய தந்தை
பர்களாக, அபிமத: கருதப்பட்டவர், தத: ஆகையினால், த்ராத்
காப்பதற்கும், அபிமத கோறப்பட்டதான, த்ல பயனை, த்ராத்
கொடுப்பதற்கும், விமோ ஏ பிரபுவே, அஹீசை தகுதியுள்ளாக
கிறீர்.

உலகத்தில பெற்ற தாயார்கள் புத்திரனை குணமற்றவனா
யுமிருந்தும் கைவிடவாட்டார்கள். நீரோ ஐகத்துக்கு மாதா

பிதாககளாயிருக்கிறீர். ஆதலால் உன் குழந்தையான என்னை நீர் குற்றம் பாராமல் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ப தாம்.

जडं वाचाऽधीशं सुधियमपि मूकं च कुरुषे

रवेर्वा शीतत्वं यदि च कुरुषे दृष्टिमगतेः ।

अकर्तुं कर्तुं वा यदपि परिकर्तुं च मनुषे

तदा सर्वं कुर्याः क्वचन किमसाध्यं त्रिभुवने ॥ ६१

जडं மூடனையும், வாचाधीசம் பிருகஸபதியாகவும், சுபி-
யமபி புத்திமானையும், மூகம் மூடனாகவும், கुरुषே செய்-
கிறீர், ரவீ ஸூரியனுக்கு, ஶீதத்வ் குளிர்ச்சியையும், அகதே:
கதியற்றவனுக்கு, દૃષ્ટி பாவையையும், கुरुषே செய்கிறீர்,
कर्तुं செய்வதற்கும், अकर्तुं செய்யாமலிருப்பதற்கும், अन्य-
कर्तुमपि வேறொன்றாகச் செய்வதற்கும், यदि மனுषே ஸங்கல-
பிக்கிறீரானால், तदा அப்பொழுது, सर्व எல்லாவற்றை
யும், कुर्याः செய்வீர், त्रिभुवने முவுலகத்தினுள், क्वच என்கே-
தான், कि எனது தான், असाध्यं முடியாதது.

ஸ்ரீ தத்த குரு ஸங்கலபிததால் எதையும் செய்ய வல்ல
வா ஆதலால் அவரை இடைவிடாது பஜிக்க வேண்டும்.

पुमान् यो वै युष्मच्चरण परिचर्या कृति परः

महालापस्यानाशन शयन यानानि कुरुते ।

सर्वे धन्यो लोके सकल जगदाराध्य महिमा

अहो भाग्यं तस्यागणितयशसः कोपि न भजेत् ॥

यः पुमान् எநத மனிதன், युष्मच्चरणपरिचर्याकृतिपरः
உமமுடைய சாணஸேவையில் ஈடுபட்டவனாக, महालापस्था
नाशन शयनयानानि பெரிய பூசக அபிஷேக மண்டபம் கட்டு
தல் நைவேத்தியம் செய்வித்தல். பள்ளியறை கட்டல்
வாகனம் செய்வித்தல் இவைகளை, कुरुते செய்கிறானோ,
स एव அவன் தான், लोके உலகத்தில், घन्यः பாக்யசாலி,
सकल जगदाराध्य गरिमा ஸமஸ்த உலகத்திலும் தக்க மகிமை
பையுடையவனுமவனே, अद्वो ஆசசரியம், अगणितयशसः என்
னமுடியாத கீர்த்தியையுடைய, तस्य அவனுடைய, मायं
அதிரஷ்டத்தை, कोऽपि எவனும், न भजेत् அடையான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை வழிபடுபவன் நைகல ஸமபத்துக்களை
யும்அடைவான் எனபதாம்.

प्रसादात्ते यस्मिन् प्रबलतरदारिद्र्यविभवः

स यायादिन्द्रत्वं सकल सुरनारी परिवृतः ।

तवोपेक्षा यस्मिन् भवति स सुराणामधिपतिः

परत्नहृत्यन्त प्रतिहत महैश्वर्य विभवः । ६३

यस्मिन् எவனிடத்தில், प्रबलतर दारिद्र्यविभवः மிகவும்
அகிகமான ஏழமை தாண்டவம் ஆடுகிறதோ, सः அவனும்,
ते உமமுடைய, प्रसादात् அனுககிரகத்தினால், इन्द्रत्वं இந்நி
பதவியை, यायात् அடைவான், सकलसुर नारीपरिवृतः ஸமஸ்த
மான தேவஸ்திரீகளாலும் சூழப்பட்டவனுமாயுமிருப்பான்
यस्मिन् எவனிடத்தில், तव உமக்கு, उपेक्षा ஒள்தாஸின்பமோ

ச: அவன், சூரணாமபிணி: தேவராஜனாயிருந்தாலும், பரவ
பிறகு, அத்யந்த மிகவும, பரிஹதமஹேசுவர்யவிபவ: போக்கடிக்
பட்ட செல்வதையுடையவனாக, பவதி ஆகிருன.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கிருபையுள்ளவன் மிகவும தரித்தி
னாயினும், தேவேந்திரனுக்கொப்பாவான் அவரதுகடாக்ஷ
மில்லாதவன் தேவராஜனாயிருப்பினும் செல்வத்தையிழ
பான்.

सदा मन्त्रैर्जाप्यः पुनरपि मनूनेव जपसि

स्वयं तन्त्रध्येयो यदपि कुरुषे तन्त्र निचयम् ।

सदा ब्रह्मानन्दामृत जलधि केली कलितधीः

स भूतेर्भूयस्याः भवतु भगवन्नः कुरुदयाम् ॥ ६४

சடா எப்பொழுதும், மன்ட்ர: மந்திரங்களினால், ஜாப்ய
ஜபிக்கத்தகுந்தவனாயினும், புநரபி மறுபடியும் மனூனே மந
திரங்களையே, ஜபச ஜபிக்கிறீர், ஸ்வய் தான், தன்
திரங்களால் திபானிக்கத்தக்கவனாயினும், தன்
திரங்களின் சமூகத்தை, யதபி கुरुஷே செய்கிறீர், சடா எப
பொழுதும், ப்ரஹ்மானந்தாமுத ஜலதி கெலி கலிததி: பிருமமாந
தாயிருந் னாரத்தில் முகத்திய புத்தியுடன் கூடின, ச:
அப்பேர்கொத்த ஸ்ரீதத்தா, ஸூயஸ்யா: அதிகமான, மூதே:
செல்வத்துக்கு காரணம், பவது ஆகட்டும், பகவந் ஓ ஆண்
டவனே, ந: எங்கள் பேரில், தயா தயவை, கुरु செய
வேண்டும்.

மந்திரங்களினால் ஜபிக்கத்தகுந்தநீர்மந்திரங்களை ஜபிப்பிப்பதும், தந்திரங்களால் பூஜிக்கத் தகுந்த நீர்தந்திரங்களை யனுஷ்டிப்பதும் லோகசங்கிரகமே. அப்படிப்பட்ட நீர் என பேரில் தபை புரியவேணும்.

तुरीयाग्निश्चेतद्युति दिनकृदकैर्मुनिपते

महाविद्या खण्डैः परियुत महानुष्टम मनोः ।

चतुर्भिश्चक्राब्जाङ्कुश गुणधरं सामियुवति

नृसिंह त्वद्रूपं भवति स पुमर्थैक निलयः ॥ ६५

தூரியாग्னிச்வேதயுதி டினகூதகைர்முனிபதே
 மஹாவித்யா ஸ்ஷ்டை: பரியுத மஹானுஷ்டம மனோ: ।
 சதுர்भिश्चक्राब्जाङ्कुश गुணधरं சாமியுவதி
 நூசிஹ் த்வரூபம் பவதி ச புமர்த்தைக் நிலய: ॥ 65
 தூரியாग्னிச்வேதயுதி டினகூதகை: பிறகு அகனி பீஜம் சந்திர
 சூரிய பீஜமிவைகளடங்கிய, முனிபதே: ஸ்ரீ தத்த முனிவரு
 டைய, மஹாவித்யா ஸ்ஷ்டை. மஹாமந்திராமசங்களாலே, பரியுத மஹா-
 நுஷ்டமமன: சோககப்பட்டமகானுஷ்டிப மந்திரத்தை உடைய,
 சதுர்भि: நான்கு கைகளாலும், சக்ராब्जाङ्कुशगुणधर, சக்ரம் பத
 மம் அங்குசம் பாசம் இவைகளை தரித்தவரும், சாமியுவதி
 பாதிஉருவம் லக்ஷ்மி வடிவமாயும், நூசிஹ் நிருஸிமமாத்மக
 மான, த்வரூபம் உமது ரூபத்தை, ய: யாதோருவன், பவதி
 பஜிக்கிறானே, ச: அவன், புமர்த்தைக் நிலய. புருஷார்த்தங்
 களுக்கு இருப்பிடமாக ஆவான்.

ஸ்ரீ தக்த குருவை லக்ஷ்மி நானிமம் ஸ்வரூபமாக வழி
 படுவோனாகு ஸர்வ புருஷார்த்தங்களும் கைகூடும்.

मुने ते माणिक्यप्रवरखचिते हेम मकुटे

पुरा कल्पध्वंसे परिकलित सूर्या पररुचः ।

वसन्त्यस्मिन्नूनं न हि यदि तदा भूत मुनयो

न विद्यन्ते लोकाः प्रवरतिभिरान्तैक चतुराः ॥ ६६

हे मुने ஓ தத்த முனிவரே, மாணிக்ய ப்ரவர ரவசிதே உயர்ந்த மாணிக்கங்களாலிழைக்கப்பட்ட, தே உமமுடைய ஹேம மகுடே, தங்கக்கிரீடத்தில், புரா முனபு, கலயவேசே பிரளய காலத்தில், பரிகலித சூர்ய லயமடைந்த சூரியர்கள், பரவ் மிகுந்த ஒளியையுடையவர்களாயதொகாண்டு, வசந்தி வஸிக கின்றார்கள். நூன் நிசசயம, நஹி யதி அபபடியில்லாமற போனால், அஸின் இந்த சமயத்தில், லோகா: உலகங்கள், ப்ரவர திமிரான்தைக சதுரா: அடாந்த இருகை நீகரும வல்லமையுள்ள வர்களாக, ந வித்யந்தே ஆகமாட்டார்கள்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் சிவஸ் முதல பாதம வரையில் வா ணிகக ஆரமதத்து முதலில் கிரீடத்தை வர்ணிககிறார். அதி ளுள்ள மாணிககக்கறகள் சூரியன போல் பிரகாசிககின்றன

अहो योगिन्नानामणिखचितभावत्क मकुट

शिखाशालम्बिन्यास्त्रिक तलमसौ रत्न निकरात् ।

महामेरोलीलां कलयति मद गाम कलितां

शरत्सौदामिन्याः कटकवर तेजोमय तनो ॥ ६७

ஹே யோகிந் ஓ யோகிசுவரே, மணி ஸ்சித: தன்னங்கள் பதிக்கப்பட்ட, அசௌ இந்த, ஸாக்த் மகுட: உமது கிரீட மானது, கடகவர் தைஜோமய தனோ: தாழ்வரையில் தேஜஸ்ஸி

கணையுடைய, महामेरो: மேரு பாவதத்தினுடைய, रत्नशिखरात्
 சந்ந மயமான கொடுமுடியிலிருந்து, त्रिकतलं முதுகு பிர
 தேசத்தில, शिखाग्रालम्बिन्या நுனியில தொங்குகிற, शर-
 सौदामिन्या சரத்தகால மேகத்தில மின்னல கொடியின்,
 सदायाम कलिता அழகாயும் தீர்க்கமாயும் பிரகாசிப்பதுமான,
 लीलां லீலையை, कलयति உண்டுபண்ணுகிறது. अहो ஆச
 சரியம்.

கிரஸஸில் கிரீடம். அதிலிருந்து ஒளி வீசுவதைப்
 பார்த்தால் மகா மேருவிலிருந்து மின்னல் மின்ன தாழ்
 வகையில் ஒளி வீசினால் எவ்வாறிருக்குமோ அப்படியிருக்
 கிறதென்பதாம்.

सुविज्ञातं लोकैरनवधि सदादेशनपरैः

सुधा भानोः खण्ड तत्र निबिड भावांधकरणं ।

द्वितीयं सोमेन्दुस्फुटमुकुटतः कान्तमनघं

महामूर्तिज्योत्स्ना हरति नत दारिद्र्य तिमिरम् ॥

अनवधि எல்லையிலலாமல், सदादेशनपरैः அழகிய
 உபமானங்கையறிகுகிற, लोकैः உலகத்தாரால், सुविज्ञातं
 நன்கு அறியப்பட்ட, निबिड भावोध करणं கனமான ஒளி
 யை வெளிப்படுத்துகிற, कान्तं மனோக்குமாயும், अनघं
 குற்றமற்றதாயும், सोमेन्दु स्फुट मुकुटतः பாமசிவனது மகுடத்
 தைவிட, द्वितीयं இரண்டாவதாயுமிருக்கிற, सुधा भानोः खण्डं
 சந்திர கண்டமானது, नत दारिद्र्यातिमिरं வணங்குபவர்

களின் தாரித்ரீயமாகிற இருட்டை, हरति போக்கடிக்கிறது.
हे महामूर्ते अपரிशसिन्नं स्वरूपमे

ஸ்ரீ தத்தருடைய சிசுஸஸில் க்ளங்கும் கிரீடமானது
பாமசிவனுடைய சிசுஸஸில் துலங்கும் சநதிரனைப் போல
ஏழ்மையாகிய இருட்டைப் போக்குமாம்.

धृतं पुण्डं मात्रात्रितयरुचिरं साक्षरमिदं
सहसारे हंसात् स्थितपरमहंसं जिगमिषोः ।
वहन्तीपादाब्जद्वयसरललाक्षारसपदं
पराशक्तेश्चन्द्रोपलरचित सोपानपदवी ॥ ६९

सहसारे ஸஹஸராம என்ற சகரத்திற்கு ஸ்தான
மான நெறழிககட்டில், धृतं தரிக்கப்பட்ட, इदं இநத
पुण्डं விழுதிப் பட்டையானது, साक्षर ஒங்காரத்துடன்
கடின, मात्रावयं அகார, உகார, மகாரமென்ற மூன்று
மாத்திரை, हंसात् ஹமஸத்தின் ஆசிரமத்திலிருந்து, परमहंस
பரம ஹமஸாசிரமத்தை, जिगमिषोः அடைய விரும்பு
கிறவனாகு, पराशक्तेः பரதேவதையினுடைய, पादाब्जद्वय
सरललाक्षारसपदं இரு பாதங்களின் செம்பஞ்சுக்குழம்புள்ள
சிவந்த ஸ்தானத்தை, वहन्ती அழைத்துச் செல்வதான,
चन्द्रोपलरचित सोपानपदवी சநதிர! காந்தக் கற்களால் செய்யப்
பட்டபடிக்கட்டு.

ஸ்ரீ தத்த குருவால் நெறழியில் அணியப்பட்ட திரி
ப்ணடமானது ஹம்ஸாசிரமத்திலிருந்து பாமஹமஸாசிர
மத்துக்குச் செல்லும பாதை போலிருக்கின்றதென்பதாம்.

श्रयेते हैमन्ते तनुविमलपत्रे मधुकरो
 शुभं गर्भाम्भोजे स्थितमिति सुचित्रं शमनिधे ।
 कठोरेन्दुप्रांशुप्रवरनिकरी भूततिमिरं
 सुधाम्शुर्भावत्को मुकुलयति विद्युत्कुवलयम् ॥ ७०

शमनिधे தபோநிதியே, हैमन्ते ஹேமநத ருதுவில்,
 तनुविमलपत्रे அழகிய சிறு தளங்களை உடைய, गर्भाम्भोजे கர்ப
 पत्र ताम्रकण्ठे, मधुकरो வண்டுகள், कठोरेन्दुप्रांशुप्रवरनिकरी-
 भूततिमिर பூரண சந திர ன து கிணத்தால் திரஸ்கரிக்கப்
 பட்ட இருளையுடையதாக, स्थितमिति இருப்பதென்ற, शुभं
 अழகாக, श्रयेते அடைகின்றன, भावत्क உமமுடையதான,
 सुधांशु: (முக) சநதிரனுடை, कुवलयं பூவட்டத்தை (குவ
 लय पुष्पकं), विद्युत् காந்தியற்றதாக, मुकुलयति மூடச
 செய்கிறது.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் முக சோபையானது பூர்ணிமை
 யில் உதித்த வட்டமான சநதிரனுடைய சோபையையும்
 திரஸ்கரிக் கிறதென்பதாம்.

तमोभिर्मूकालीगृहमिदमनुज्जृम्भितमिति
 त्वदीये नेत्राब्जे कमलसदना जूम्भितवती ।
 सदा सुज्ञानेनाविशति सदयाक्षि प्रसरति
 प्रभो यस्मिन् स्यात्ते ध्रुवमति धनोऽयं मुनिपते ॥७१

மூகாலி गृहं வாய் திறக்காத வண்டுகளின் கிரகமான,
 इदं இதானது, तमोभिः தமஸ்ஸால், अनुज्जृम्भितं சூக்கிர

மிககப்படவிலகை, இதி என்று, த்வதீயே உமமுடையதான,
 நெவ்வை நேத்திரங்குளாகிற தாமரைப்பூக்களை, கமலசுடனா
 லக்ஷ்மி தேவியானவள், ஜம்மீதவதீ அடைந்தாள், தே உம
 முடைய, ய தயாசி தயவுடன் கூடின பார்வையானது, யதா
 எப்பொழுது, யஸ்மின் யாரிடம், ஸ்சரதி பரவுகிறதோ, அய்
 இவன், முனிபதே தந்த குருவே, அதி ஸ்ந மிகுந்த தனவா
 னாயும், ச்யாத சூவான், சூஜானே நல்ல தத்வ ஞானத்தால்,
 அவிசி பூர்ணாகைவுமாவான்.

தாமரைப்பூக்களினும் ஸ்ரீ தந்த குருவினுடைய கடா
 ஶ்ரமே மிகுந்த அழகுடையதென்பதாம்.

யதா யோகிநிஷதிரலவிலசுத்கோரகதஸு-

ரூபாந்தே நீலாலி உதரயுகலிகஜதலயோ: ।

வரஃ தாராயேதே கனகமகரிகுண்டலயுஜே ।

கடாஸு சாம்பேயஸ்தவகவிசுரந்தாவிவ வரௌ ॥ ௭௨

ஹே யோகிநி ஓ யோகிசுவரோ, யதா எப்பொழுது, இஷ-
 திரலவிலசுத்கோரகதஸு. கொஞ்சம் மலர்ந்த பிசுக்காகுகிற தாம
 ரையைப் போன்ற கண்களினுடைய, உபாந்தே சமீபத்தில்,
 நீலாலி கருத்த வண்டுகளையுடைத்தாயிருக்கிற, கஜதலயோ:
 தாமரை இதழ்களுடைய, உதர யுகலி இரண்டு மத்திய பிசு

தேசங்கள், தदा அப்பொழுது, கரடீசு இரு கடைக்கண்
களும், चाप्यस्तत्रकविचरन्तौ சமபகப் பூங்கொதகில சஞ்சரிக்
கிறது போல, वरौ கிரேஷ்டங்களாக, कनकमकरि குண்டலயு
தங்கமயமான குழையுடன் கூட குண்டலங்களாக, वरं
तारायेते நக்சத்திரங்களாக ஆகின்றனவாம்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கருவிழிகளும் வெள்ளை விழி
களும் மகா குண்டலங்களின் காதலி வீசப்பட்டவையாய்
சமபக புஷ்பம் போலும் நக்சத்திரம் போலும் துலங்குகின்
றன வென்பதாம்.

त्रयीविद्यारूपस्त्रितनुरहिमांशुः प्रतिदिनं

श्रुती भावत्केचिद्विविधमकरी कुण्डलपदे ।

मिलित्वात्माय न धनतरमुपाधिद्वयमिति

व्यनक्ति श्रीकारं निखिलजगदुद्दीपकमुने ॥ ७३

त्रिनयुः திரிமூர்த்தி ஸ்வரூபனாயும், त्रयी विद्यारूपः
மூன்று வேதங்களின் ஸ்வரூபமாயுமிருக்கிற, अयं இந்த
अहिमांशु சூரியன், प्रतिदिनं தினந்தோறும், भावत्के உம
முடையதான, चिद्विविध मकरीकुण्डलपदे ஞானகார மகா
குண்டலங்களுக்கு ஸ்தானமான, श्रुती காதுகளை, मिलित्वा
சேர்ந்து, निखिल जगदुद्दीपक मुने உலகங்களை பிழர்காசப்
படுத்தும ஓ முனிவரே, श्रीकारं ஸ்ரீ சப்தத்தை, ते உம
முடைய, उपाधिद्वयं இரண்டு உபாதிகளென்று, व्यनक्ति
வெளிப்படுத்துகிறது.

ஸ்ரீ தந்த குருவின் இரு காதலிகளும் குண்டலங்கள்
சூரியன் போல் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பது ஸ்ரீ என்ற
சப்தம் உலகத்தை ஒளிக்கிறது போலும்.

कपोलौ यौष्माकौ स्फुटमुकुरबिम्बप्रतिमटौ
भृशं शङ्खर्वित्वात्प्रतिदिनसमारोपितरूचौ ।
निजाकान्तिर्नित्या कनकनिकषोत्त्यन्तमहिमा
त्वदीया नीचैव प्रचुस्तरकान्तिस्तवमुने ॥ ७४

யோஷ்மாகௌ உமமுடையதான, கபாலௌ கன்னங்கள், ச்஫ுட்
முகுட் பிம்ப் ப்ரதிமடௌ தெளிவான கண்ணாடி பிம்பத்துக்கு
ஸமானமாக, ப்ரூஷ் ஷங்க்ரவீத்வாத் மிகவும் (குண்டலறதுடன்)
உலகவதாலே, ப்ரதிதித் சமாரோபிதரூசௌ தினந்தோறும் ஆரோ
பிக்கப்பட்ட காந்தியை உடையன, ஹே முனே ஓ முனிவரே,
நிஜா உமமுடைய உண்மையான, கான்தி: சோபையானது,
நித்யா எப்பொழுதுமுள்ளது, அத்யந்த் மஹிமா மேலான மகத்து
வமுடையது, த்வதீயா உமமுடையதான, கனகநிக்ஷா தங்கப்
பிழம்பானது, நீசைவ் மட்டம் தான்.

ஸ்ரீ தந்த குருவின் கன்னப் பிழைச்சங்கள் கண்ணாடி
பிம்பம் போல திகழ்வன.

मुखेन्दुं दृष्ट्वा ते यदि बिशति राहुं पति
भयाच्छशी वक्त्र प्राप्यद्विगुणितकलानां निधिरभूत् ।
द्विजानां राजत्वं प्रकटितमतो दत्तशरणं
बलेनाहो स्वामिन् कथमपि च लभ्यो हि महिमा ॥ ७५

हे स्वामिन् இ பகவானே, ते உமமுடைய, मुखेन्दुं முக
முகிற சந்திரனை, दृष्ट्वा பார்த்து, राहूं प्रति भयात् ராகுவி
னிடமிருந்தும் பயத்தினால், शशी சந்திரன், वक्त्र உமது
வதனத்தை, प्राप्य அடைந்து, द्विगुणित कलाया இரண்டு
மடங்கு கலைகளுக்கு, नेधिः இருப்பிடமாக, अभूत् ஆன
யத: இதனின்றும், द्विजाना பறகளுக்கு (பிராமமணர்க
ளுகளு, राजत्वं ராஜாவாக இருப்பது, प्रकटितं வெளிப்படுத்
தப்பட்டது. दत्त ஓ தத்த குருவே, शरणं சரணாகதரக்ஷ
ணமும், प्रकटितं வெளிப்படுத்தப்பட்டது, कथमपि கிரமப்
பட்டு, बलेन தபோ பலத்தினால், महिमा மஹிமையானது,
लभ्योहि அடையத் தகுந்ததன்றோ.

சந்திரன் ருகுவுக்குப் பயந்து ஸ்ரீ தத்த குருவின் முகத்
தை சரணமடைந்துளான் ஆகவே த்விஜன என்ற பெயரை
அடைந்தானாம்.

तवायं बिबोषुश्वुकसहितो विद्रुमलता

सनाक्षिप्ता तिर्यग्यदि बहुपदं स्यात्फलयुगम् ।

ब्रजेत्तत्साम्यं तन्निहितमुत वा पल्लवपदं

यदि स्यात्ते नालं तुलयितु महो संयमिपते ॥ ७६

விட்ரும லதா பழவக் கொடியானது, तिर्यक् குறுக்காக,
सनाक्षिप्ता பாகியதாய், स्यात् यदि இருக்குமேயானால், बहु पदं
நானாவித ஸ்தானமுள்ள, फल युगं இரண்டு பழங்கள், स्यात्
यदि இருக்குமேயானால், पल्लव पदं துளிரின் அடியானது,

तन्निहितमुत्स्यात् அதில் வைக்கப்பட்டதாயிருந்தாலும், हे
सयमि पते ஓயோக்கிவாரோ, तव உமமுடைய, चुबुक सहित.
முகவாய் கட்டையுடன் கூடின, विन्धेष्ठ: கோவப் பழம்
போன்ற உதடானது, तुलचितु ஒப்பிடுவதற்கு, नालं முடி
யானது, अहो ஆச்சரியம்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் உதட்டிற்கு உணகத்தில் உபமான
மே சொல்ல முடியவில்லை. ஏனெனில் பவழக்கொடி
குறுக்கே படர்ந்து அதில் இரண்டு கோவைப்பழம் தொங்
கினால் தான் உவமை கூற இயலுமாம்.

भवद्वार्णीश्रेणी श्रवणपुटसौर्यप्रकरणी

विजेतुं वाक् श्रुत्वा स्वयमुत विदित्वाऽहमिति भाक् ।

अशक्ता तेऽत्यन्तं फणिललितजिह्वाग्रमिषतः

प्रविष्टा वत्कांतं सितमणिलसद्विद्रुमगृहम् ॥ ७७

श्रवण पुटसौर्य प्रकरणी காதுகளுக்கு இனபத்தை
கொடுக்கிற, भवद्वार्णी श्रेणी உமது வார்த்தைகளின் கிரமத்
தை, श्रुत्वा கேட்டும், स्वयं தானாகவே, विदित्वा அறிந்தும்
वाक् வாக தேவி, विजेतुं ஜயிப்பதற்கு, अत्यन्तं மிகவும்,
अशक्ता சகதியற்றவள், अहमिति भाक् அகங்காரத்தை
படைத்து, फणि ललित जिह्वाग्रमिवतः பாம்பு போல் அழகிய
நாககு துணி என்ற வியாஜத்தினால், सितमणिल सद्विद्रुमगृहं
வெண்மணிகள் விளங்குகின்ற பவழ மயமான பீடம்

போன்ற, வ-தாந்த் வாயினுள்ளே, ப்விஷா ப்மவேசித்துள்ளது.

ஸ்ரீ தத்தருடைய முதத்தில் வஸிப்பதற்கு ஸாஸ்வதி மிகவும் ஆசைப்பட்டு ஜிஹ்வாக்ரமென்ற வியாஜாதினால் வஸிக்கிறாள்.

तवावृत्ता रेखात्रयविलसिता कंबुरभवत्

शिराणामाधारः कथमभवदेतन्न यदि चेत् ।

अथेमामूहेहं त्विति कविहराद्याकृति धरां

तथा नो चेद्वेदत्रितय कलितां वापि गणये ॥ ७८

तव உமமுடைய. आवृत्ता வட்டமான, रेखात्रयविलसिता மூன்று மடிப்புகளால் விளங்குகின்ற, कंबु' சங்கமானது, शिराणां நாடிகளுக்கு, आधारः ஆதாரமாக, अभवत् ஆயிற்று एतत् இது, यदि न अभवत् चेत् இல்லாவிடில், कथं எப்படி अमवत् இருக்கும் अथ அல்லது, इहं இந்த ரேகையை, कवि हराद्याकृति धरा பிரம், விஷ்ணு, குத்திராகிருதியுடைய தாகவும், नो चेत् அல்லது, वेदत्रय कलितां वापि மூன்று, வேதங்கள் சோககப்பட்டதால்வாவது, अहं நான், ऊहे ஊஹிக்கிறேன்

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கழுத்தில் உள்ள மூன்று ரேகைகளும் பிருமம விஷ்ணு ருத்திரர்களின் மூன்று தொழிலளவும், மூன்று வேதங்களின் அறிவொளியாகவும் ஊஹிகப்படுகிறதாம்.

महानन्तश्चासीद्विष धरवरो वासुकिरसौ

निर्बन्तौ मर्त्याधिक भयकरत्वं गणयताम् ।

भुजाकारौ स्वीयौ तव तु भुजसत्त्वं विदधती

मुने भूतौ स्निग्धौ सपदि वरदौ चा भयकरौ ॥ ७९

हे मुने முனிவரே, மஹான்த: பெரிய அனந்தனும், அசௌ
பிராணித்தி பெற்ற, வாசுகி வர: வாஸுகி கிரேஷ்டனும், விஷ
ஶ்ரவரௌ விஷத்தைத் தரிககிறதாக, ஶ்ணயதா தியானிப்பவர்
களுக்க, மர்த்யாபிக் கயகரத்வம் மனிதர்களுக்கு அதிக பயங்கர
மாயிருத்தலை, நிவர்த்தௌ பரிஹரிக்கிறதளாகக்கொண்டு,
ஸ்வீயௌ உங்களுடையதான, ஶுஜாகரௌ புஜவடிவமாக, தவ உமது
ஸுஜஸத்வம் புஜ பாவத்தை, ஶூதௌ அடைந்தும், ஸ்நிஶௌ கிரேஷ்ட
முள்ளதும், வரதௌ வரமளிப்பதும், அஸயகரௌ அபயமளிப்ப
பதும், சபதி சீககிரத்தில, விதத: செய்கின்றன.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் இரண்டு புஜங்களும் இரண்டு ஸாப்
பவடிவமாக இருக்கின்றனவாம் அவைகளை வாஸுகியென்
தும் அனந்தனென்றும் தியானம் செய்ய விஷயம் அனுகூ
தென்பதாம்.

मुने गङ्गास्तोतोऽमरगिरि प्रस्थ फलके

प्रसादे स्वर्णाढ्यं प्रभवदभवद्भागलुलितम् ।

त्रिसूत्रं सुस्निग्धं धवलमुपवीतं कलयते

महायोगिन्मूर्तित्रयमपि विलीनं तद भवा ८०

மஹ யோகிந் மகாயோகியான, ஹே முநே ஓ ரிஷியே, ஸுஸ்நிஶ்
மிகவழகாயும், ஶவல் வெண்மையாயும், த்ரிஸூத்ரம் முப்புரியுள்ள
தாயுமிருக்கிற, உபவீதம் பூணூலானது, அமரவரகிரி ஶஸ்த்ரஶலகே

மேருமலையின் தாழ் வரையில், गङ्गा स्तोतः கங்காப்பிரவாகம்
 प्रासादे உப்பரிக்கையில், भागलुलितं முன்புறம், स्वर्णाद्यं தங்க
 முகப்புபோலும், अथवा அல்லது, विलीनं லயித்திருக்கிற,
 मूर्तित्रयमपि பிருமம், விஷ்ணு, ருத்திரர்களை, कलमते वा காட்
 டுவது போலும்.

ஸ்ரீ தத்த குருவால் அணியப்படடிருக்கும் பக்ஞோய
 கிதமானது மகாமேருவில் பிரவகிக்கும் கங்கையைப்போலப்
 பிரகாசிக்கிறதென்பதாம்.

प्रसिद्धः स्वर्णाद्रिर्दिवि विबुधवाचावितरणम्
 प्रशस्तौ ते हस्तावखिल पुरुषार्थ प्रकरणात् ।
 जनानां पादाब्ज द्वितयमधिक प्रेम भजतां
 मुनीन्द्र त्रैलोक्याद्भूतगणमणि क्षीरजलधे ॥ ८१

தலைவயாழ்வுத ணமணி க்ஷீரஜலதே மூவுலகிலுமுள்ள ஆச்சரி
 யங்களாகின்ற சத்னங்களுக்கு ஸ்ரீரஸாகமம் போன்றவரே,
 முனிந்ர ஓ முனிவரே, दिवि ஸ்வாககத்தில, विबुध வாचा தேவர்
 களின் ஆக்ஞையின் பேரில், वितरणात् கொடுப்பதினாலேயே
 स्वर्णाद्रिः மகாமேருவானது, प्रासेद्धः பிரஸித்திபெற்றது,
 ते உம்முடைய, हस्तौ கைகள், पादाब्जद्वितयं உமது திருவ
 டித் தாமையிணைய, अधिक प्रेम மிகுந்த அன்புடன், भजतां
 பஜிக்கின்றன, जनानां ஜனங்களுக்கு, अविल पुरुषार्थप्रकरणात्
 ஸகல புருஷார்த்தங்களையுமீவதால், प्रशस्तौ புகழப்பட்டுள்
 ளன.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கைகள் அளவற்ற ஸ்வாணத்தை அளிக்கவல்லதாக மகாமேருவுக்கும் மேலான தென்பதாம்.

इयं रोम्णां राजिविलसति महानाभि सरसः

प्रवृत्ता कुल्येव प्रतिपतितभङ्गयस्त्रिवलयः ।

नवालेखा लोकत्रयविभजनार्थे विरचिता

मुने दत्तात्रेय त्वदुदरविलया विलसिताः ॥

इयं இந்த, ரோம்णा ராஜி: ரோமராஜியானது, महानाभि सरस: பெரிய தொப்புளாகிற குளத்திலிருந்து, प्रवृत्ता பிரவ கித்த, कुल्येव வாங்ககால் போல, विलसति விளங்குகிறது, प्रतिपतित भङ्गय: கட்டுகட்டாக விழுந்துள்ள, त्रिवलय: மூம் மடிப்புச் சதைகள், हे मुने ஓ நியையே, दत्तात्रेय தத்தாத்திரே யரே, त्वदुदरविलया: உன் வயிற்றில் சம்பந்தித்த, लोकत्रय विभजनार्थे மூன்று லோகங்களுமும் வகுப்பதற்காக, विरचिता: செய்யப்பட்ட, नवा: புதிதான, लेखा: கோடுகளாக, विलसिता: விளங்குகின்றன.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் ருகியில் புவனங்கள் அடைந் திருக்கின்றன. அவைகளை பூ: புவ: தைவ: என்று பாகு பாடு செய்யும் ரேகைகள் போல மூம்மடிப்புச் சதைகள் பிர காசிக்கின்றனவென்பதாம்.

ध्रुवं शम्पामौज्जीवितयवल्लिरेखा वरतनो

रुरुक्षो प्रसादं स्वशयहृदयाख्यं तव हरे ।

महालक्ष्म्याश्चश्चत्कनकमयसोपानपदवी

न चेन्नामीकुण्डोपरि चिदुपलब्धा सुपरिखा ॥ ८३

हे वरतनो கிரேஷ்டமான சரீரத்தைபுடைய, ஹே ஓ விஷ்ணுவே, தவ உமமுடைய, स्वशय हृदयस्थं ஆத்மாவிற்கு வாசஸ்தனமான ஹிருதயமென்ற ப்ஸாதி உப்பரிக்கையில், रक्षो ஏற விருமபுகிறவனுக்கு, महा लक्ष्म्या: மஹாலக்ஷ்மி யினுடைய, शम्पामौञ्जीवितयवलिरैत्वा மின்னல் போன்ற மௌஞ்சியுடன் கூடிய முமமடிப்பு சதையானது, चञ्चत्कनकमय सोपानपदवी துலங்குகின்ற தங்கமயமான பழக்கடடாம, न चेत् இல்லாவிடில், नाभी कुण्डलोपरि தொப்புளாகிற குண்டத்தின் பேரில், उषलब्धा தெரிகிற, चित् श्रानुकारमान, சுபரிஸா நல்ல அகழியோ!

ஸ்ரீ தத்த குருவின் முமமடிப்புச் சதையை தியானிப்பான் லக்ஷ்மி கடாசுத்திற்குப் பாத்திரம் ஆவான். ஏனெனில் பகவானது மார்பில் துலங்கும் இலக்ஷ்மியை அடைய இதுவே பழக்கட்டுபோலாகும்.

प्रवृत्तावूरु ते लसदुदःलोकव्रजतते:

धृतौ तावद्रीन्द्रस्फुटपटुकटौ सम्प्रकटितौ ।

कटौ विस्तारौ यत्कटकफलकौ ताविव मुने

महा योगिन्विश्वमर इति च नूनं त्वमधिसूः ॥ ८४

महा योगिन् மகாயோகிசுவரரான, हे मुने முனிவரே, ते உமமுடைய, ऊरु இரு துடைகளும், लसदुदर लोकव्रजतते: விளங்குகிற உன் குகையிலுள்ள லோக சமூகத்தினுடைய, धृतौ தாரண விஷயத்தில், अद्रीन् स्फुटपटुकटौ மலையின் ஸ்பக்ஷ

டமான தாமவரைபென, சंप्रकटितौ வெளிபடுத்தப்பட்டன
 कटौ இடுப்பிலுள்ள, विस्तारौ இரு அகன்ற பாகங்கள், तौ
 பிரஸித்திபெற்ற, कटक फलकौ மலையடிவாரப் பிரதேசம்
 போல (விளங்குகின்றன), त्वं நீர், विश्वभरः உலகத்தை, त
 ககிறவன் என்றும், अधिभूः इति च பிரதாவென்றும், नूनं प्र
 ஸித்தி பெற்றுளீர்.

ஸ்ரீ தத்த குருவினுடைய இரு துடைகளும் குகி
 யிலுள்ள லோகத்தைத்தாங்குலதற்கு ஸ்தாபிகப்பட தங்க
 ஸ்தம்பங்களாம்.

कृपालो विश्वेशत्रिभुवनतलेते प्रमितितो

दिवारात्रौ स्थानं मिलति वपुषो जानु युगलम् ।

अभक्तानित्येतत्कथितमभि युक्तैः समतनोः

प्रधुष्टं त्वं संप्रत्यपि तदिदमर्थं हि सुदृढम् ॥ ८५

கூபாலி தயாநிதியே, विश्वेश லோக நாயகனே, त्रिभुव
 तले முவுலகத்திலும், ते உமமுடைய, प्रमितितः பிரமாணத்
 தாலே, जानु युगलं இருமுழந்தாளும், अभक्तान பகதியில்லாத
 வர்களையும் கூட, वपुषः சரீரத்தினுடைய, स्थानं ஸ்தானத்
 தை, मिलति சேர்ப்பிக்கின்றது, इत्येतत् என்ற இவவிஷயம்,
 अभियुक्तैः பெரியோர்களால், कथिं சொல்லப்பட்டது, त्वं
 நீர், संप्रति இப்பொழுது, तमिममर्थं அந்த விஷயத்தை, सुदृढं
 கெட்டியாக, प्रधुष्टं அறிவிக்கப்பட்டதாக, समतनोः हि செய்து
 விட்டானே.

ஸ்ரீ தத்தரின் முழந்தான் இரண்டும் ஸவாககலோக
மாம. ஆகவே பத்தியில்லாதவர்களையும் அவதிரண்டும்
தன்னை தரிசிப்பவர்களை தன்னோகத்தில் சோத்துவிடுமாம்.

जगन्मूलं सृष्टा सकल जगतां सर्गं कुशलो

भवज्जड्वे लेक्ष्मीकृदसम शरस्य प्रकुरुते ।

प्रकृष्टे ते वीक्ष्य भ्रमवदनिलक्ष्मोऽल्प गुणवान्

मुने तेनानङ्गस्तवतु विमुखी लक्षणवतः ॥

சகல ஜகதா கர்னா எல்லா உலகங்களுக்கும், படைப்
பவராயும், சரீ குசல: சிருஷ்டிப்பதில் ஸமாதத்தராயும்,
ஜகன்மூல் ஜகத்துக்கு மூலகாரணமாயிருக்கிற, (பிரமம
தேவன், பவஜ்ஜுவே உமது கணுககாலகளை, அம்சரஸ்ய மன்
மதனுடைய, லக்ஷ்மீ க்ரு சோபையை செய்யுமாறு, பகூர்தே
செய்துவிட்டார், பகூர்தே மிகவும் அழகிய, தே அவைகளை' விக்ஷ
பார்த்து, ஹே முனே ஓ முனிவரே, அனங்: மன்மதன், அர்ப் குணவான்
ஸ்வலபகுண முள்ளவனாயும், அமவதநிலக்ஷ்: மயககமுள்ள
காறறையும் மண்ணையும் உடையவனாய், லக்ஷணவத: லக்ஷண
முடைய, தவ உமக்கு, விமுக: பார்முகளுகவேயிருக்கிறான்.

ஸ்ரீ தத்தரின் கணுக்கால்கள் மன்மதனைக்காட்டிலும்
அழகாயிருப்பதால் அவன் வெட்கமடைந்து அவர்பக்கமே
அணுகுவதில்லையாம்.

नराणां नानार्थं प्रदरसगुटित्वं च दधतौ
 मुने गुल्फौ गूढौ तव चरणपुष्ट्या प्रकटितौ ।
 घटावृत्ती नार्या इवसकलकौ वृत्तरुचिरौ
 विराजेते तेजोनिकरकलितायाः सुवपुषः ॥ ८७

नराणां मனி,தாகளுக்கு, नानार्थं प्रदरसगुटित्वं ना,நாவித
 புருஷார்த்தங்களை யளிக்கும் ரஸ குளிகையாயிருத்தலை, दधतौ
 தரிப்பதுகளாய்கொண்டு, हे मुने ஓ முனிவரே, तव உம
 முடைய, गूढौ கூடமான, गुल्फौ பின்கால்கள், चरणपुष्ट्या
 சரணங்களின் புஷ்டியினால், प्रकटितौ வெளிப்படுத்தப்பட்டது
 களாய்கொண்டு, घटावृत्ती கடாகாரங்களால், तेजोनिकरकलि
 ताया: தேஜப்புஞ்சத்தால் செய்யப்பட்ட, सुवपुषः நல்ல வடி
 வமுள்ள, नार्या इव ஸ்திரீயினுடைய போல, सकलकौ கலசப்
 தத்துடனும், वृत्तरुचिरौ வட்டமாயும் அழகாயும், विराजेते
 விளங்குகின்றன.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கணுக்கால்கள் ஸ்கலவிதமான ரஸ
 குளிகைகளுக்கொப்பானதால் அதை தியானிப்பவர்க்கு
 ஸ்கல காரியஸித்தியாகும் எனபதாம்.

मदाधारं युष्मत्प्रपदमतिपूज्यं सुरुचिरं
 ध्रुवात्मानं मत्वा जितमिति सदा कच्छपपतिः ।
 विवेशाधो भूमेर्यदिददितमेकं स्मयकरं
 त्विदानीं तज्जातिर्मुकुलितशिराश्चाभवदहो ॥ ८८

மதா஧ாரீ தனக்கு ஆதாரமாயிருக்கிற, அதிபூஜ்ய மிகவும்
பூஜிக்கத்தகுந்த, சூருசிரீ மிக அழகான, யுஃமத்பபத் உமது
கட்டைவிரலை, பூதாஸானீ ஸ்திரஸ்வபாவமுள்ளதாயும், ஜிதமிதி
ஜயிக்கப்பட்டதென்றும், சதா எப்பொழுதும், மத்ரா நினைத்
துககொண்டு, கச்சுப பதே ஆதிகர்மமானது, பூமே: அஃ:
பூமியின் கீழே, விவ்ஷ பிரவேசித்துவிட்டது, இத் ததேகீ
இந்த ஒன்று மாத்திரம், சயகர ஆசசரியத்தை வினைவிக
கிறது, யத் என்னவென்றால், இடானீ இப்பொழுது, தஜாதீ:
அந்த ஆமை ஜாதியே, முகுலித சிரா: முடப்பட்ட சிரஸ்
ஸாகளை உடையதாக, அமவத் ஆய்விட்டதோ, அஹி ஆச்
சரியம்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கால் கட்டை விரல் ஆமைவடிவ
மாக இருக்கிறதாம் ஆதிகர்மமும் அதிவிருந்து வெடகட்
பட்டோ பாதாலம் சென்றதாம் மற்ற கூரமங்களும் தலையை
குணிந்த வண்ணமிருக்கின்றனவாம்.

मया दत्तं किञ्चिन्न यदि कलितं वा सर्वमहं

तदा शोचिर्जातं जननमपि पङ्कप्रकटितम् ।

प्रविश्येत्यायोज्यं न चलति ह यत्तत्पदधियः

पदं ते तु श्रीदं सकलसमये श्रीनिलयनम् ॥ ८९

மயா என்னாலே, கிञ்சித் ஒன்றும், ந தத் யதி கொடுக்
கப்பட வில்லையினும், சவ் யாகமானது, ந கலித் வா செய்
ப்படாவிடினும், ததா அப்பொழுது, ஷேசி: துக்கமானது

जातं உண்டாயிற்று, जननमपि ஜன்மமும், पङ्कप्रकटिनं பாப
முள்ளதென வெளிப்பட்டது, प्रविश्य உட்புகுந்து, इति
இமமாதிரி, आयोज्य ஆலோசிக்க வேண்டிபது, यत् ஏனென்
றால், त्वत्पदधियः உவது சரணாவந்த விருத்தியிலிருந்து
न चलति சலிக்கவிடுகிறதென்றோ, तव पदं तु உமது சரணமா
னது' இதைச் செல்வத்தைக் கொடுக்கும், सकलसमये எச்சம
யத்திலும், इतीनिरयनं செல்வத்துக்கு இருப்பிடமாம்.

நான் எவ்வித தானம் தர்மம் ஒன்றும் செய்யவில்லை
யானாலும் ஸ்ரீ தத்த நுருவின் சரண லேவையினாலேயே
கிருதார்த்தனானேன் என்பதாம்.

मुने ते पादाब्जं नवममृतपादोद्भवमहो

श्रितस्तत् सोदर्यं पशुपतिशिरोब्जं हिमकरः ।

निवृत्तं स्वस्यांकं भवति भवदेकात्मवपुषः

कथं ब्रह्मागारे परमपुरुषा नाग्निभजनाः ॥ ९०

हे मुने ஓ றிஷியே, नवं புதிதாயுப், अमृतपादोद्भवं அமி
ருத கிரணனிடமிருந்துதித்த, ते உன்னுடைய, पादाब्जं
திருவடித்தாமரை, अहो ஆச்சரியம், तत्सोदर्यं அதின் சகோ
தாமரான, पशुपति शिरोब्जं பரமசிவனுடைய கிரோப்ஜத்தை
हिमकर' சந்திரன், श्रितः அடைந்துளான், भवदेकात्मवपुषः
உன்னோடு ஒன்றுயிருக்கிற சரீரத்தை உடைய, स्वस्य
தனக்கு, अङ्कं களங்கமானது, निवृत्तं நீங்கிபட்டது,
ब्रह्मागारे வேதரிதியான உமமிடத்தில், परम पुरुषा: பெரி

யோர்கள், கய் ஏன், நாழி மனா: சரணத்தை ஸேவிக்ஷ
மாட்டார்கள்.

சுந்திரன் உமது பாத ஸேவையினாலேயே களங்கம்
நீங்கி விளங்குகிறான் ஆதலால் உமது சரணத்தை பின் பற்
றுபவர் பாபம் நீங்குவா

न चित्रं ते पादौ वितरत इति प्रार्थितफलं

विधिं श्रीशं रक्षाकलुषविपदं दृश्यमतुलम् ।

स्मरामः तश्रीगंगाधरचरणशंखाब्ज-

सुरद्रुमांश्चत्वत्पादौनतजनसदानंदकलनात् ॥ ९१

தே பாதை உமது பாதங்கள், பார்த்து பதல் கோழிய
பயனை, விரத: இதி கொடுக்கின்றனவென்பது, ந சித்ரம்
ஆசுசரியமில்லை, இரீசி விஷ்ணுவையும், ரக்ஷாகலுஷவிபதம்
ரக்ஷிப்பதில் கலக்கமுற்று விபத்தை யடையும், அசுரில்
ஸமஸ்தமான, துய் பிரபஞ்சத்தையும், ஸ்ரீகங்காபரணசங்கு
அம்புசுரதுமாசு பரமசிவன் சரணம் சங்க நிதி, பத்ம நிதி
கல்ப விருக்ஷங்களையும், த்வத்पादौनतजन सदानन्द कलनात् உமது
பாதங்களை வணங்குகிறவர்களுக்கு ஸதா ஆனந்தத்தை
அளிப்பதாலேயே ஸராம: நினைக்கிறோம் அன்றோ.

ஸ்ரீ சங்கரன் பாதம் ஸர்வார்த்தப் பிரமே கல்ப விரு
க்ஷம் சங்கநிதிசிந்தாமணி முதலானவைகள் ஸ்ரீ தத்தகுரு
வின் சரணமாக ஸர்வாபிஷ்ட என்பதேயாம்.

त्रिखण्डैः श्रीविद्यामनुवरभवैर्भावकरिषो

विवृद्धस्ते मंत्रो विषवदति यो ज्योतिरमलम् ।

षडणं चंद्रार्कप्रकररुचि तन्मे प्रभवतां

सदा ज्ञानानन्दं युवतिनृमयं लोचनपदम् ॥ ९२

हे भावकरिपो **னமஸாரத்து விரோதியான** ஓ தத்த
குருவே, **श्री विद्या मनुवरभवैः** ஸ்ரீ வித்யை என்ற மந்திரத்
திலுண்டான, **त्रिखण्डैः** மூன்று கண்டங்களினாலே, (ஃ, க்ரீ,
ஸ்ரீ) என்றவைகள், **विवृद्धः** விருத்தி யடைநது வந்து, **ते** உமது,
मन्त्रः உமது மந்திரம், **विषवत्** விஷம் போல், **यः** எந்த மந்
திரம், **ज्योतेरिति** ஜ்யோதியை மீறியதோ, **अमलं** நிர்
மலமான, **षडणं** ஆறு அக்ஷரமுள்ளதாய், **चन्द्रार्क प्रकर-**
रुचिन्तानानन्दं சந்திர சூரியாகளது சமூகம் போல சோபிக்
கிறதும ஞானானந்த ஸ்வரூபமாயும், **युवतिनृमयं** அர்த்த
நாரீசுவர மயமான, **तत्** அந்த ஸ்வரூபம், **सदा** எம்பொழு
தும், **मे** என்னுடைய, **लोचनपदं** நேத்திர விஷயமாக,
प्रभवतां ஆக வேண்டும்.

ஸ்ரீ வித்தையின் மூன்று கண்டங்களுக்கு **ஜே** ஹது
உமது யநதிரம். உருபொருத்தது. அதை ஜபிப்பதினால்,
எனக்கு ஸகல காரியஸித்தியென்பதாம்.

सुमुन्मीलद्भानुप्रकररुचि वाग्बीजममलं

मरुत्वद्गोपाभां मदनलिपिमाधारकमले ।

हृदब्जे शक्त्याख्यं सितकरकरामं शिरसिजे

सरोजे त्वां व्यायेत्सकलपुरुषार्थान् स लभते ॥ ९३

சரிதத்தில், धीमहि தியானிப்போம், यः யாதொரு நீர் நः எங்களுடைய, धिय புத்தி விருத்திகளை, प्रचोदयात् ஏவுகிறீர், हरिरपि அவைத விஷ்ணுவாயும், आसीः இருந்தீரோ, हे मुनिपते ஓ முனிசுவாணே, त्वं நீர், स्थितिलयसृजः ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி லயங்களின், तत्त्वं காரணமாயிருக்கிறீர்.

ஸ்ரீ தத்தரை காயத்ரீ மந்திரத்தின் பொருளாய் தியானிப்பது மிகவும் சிலாக்யமென்றும் பிருமமவாசசஸ் அதிகமெனவும் பொருள்.

हरिचन्तुप्रोतः शिरसि शिखरे शुभ्रकपटो

जगन्मूलस्थाणुस्त्वमिति शुभमस्पन्दमुनिभिः ।

झरीभिः स्वर्णादयैः पवनहतवार्बिन्दुनिकरैर्जटा-

सक्ताब्जाहीरुचिरमभिषिक्तः स्थित इव ॥ ९५ ॥

த்வ நீர், शिरसि தலையில், हरिचन्तुप्रोतः பச்சை துளிகளால் கட்டப்பட்டு, शिखरे கிரீடத்தில், शुभ्रकपटः வெள்ளை யாடையுடையவராயும், जगन्मूलस्थाणुः ஐ க த் து க கு மூல ஸ்தம்பமாயும், अस्पन्द मुनिभिः ஆசைபற்ற முனிவர்கள் போல, झरीभिः மலை அருவிகளாலும், स्वर्णादयैः தங்க மிழைக்கப்பட்ட, पवनहतवार्बिन्दुनिकरैः வாயுவினால் மோதப் பட்ட நீர்த்துளி சமூகத்தால், जटासक्ताब्जाहीरुपिर् ஜடையில் சம்பந்தித்த சந்திரானாலும், सूर्यपङ्क्त्या லும் மனோக்ஞமாகும் படி, अभिषिक्तः அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவராக, स्थितश्च நிற்கிறீர்போலும்.

ஸ்ரீ ததததின் கிரீடத்தில் நூல்கள் போன்ற மணித் தாசைகள் தொங்குவதைப் பார்த்தால் கங்காபிஷேகம் செய்யப்படும் அவஸாமாயிருக்கிறதென்பதால்.

दुराचारो जारश्चपलमतिराजः परवशः

परद्रव्याकांक्षी बहुजनविरोधो च सततम् ।

तथा चाहं पूतस्तव पदयुगस्पर्शवशतोह्ययः

खडः खणं भवति हि यदा सिद्धसुरतिः ॥ ९६

दुराचारः மிகவும் தூர்ந்ததையுள்ளவனாயும், ஜார்: பாஸ்திரீ லோலனாயும், चपल मतिः சஞ்சலமான புத்தியுடையவனும், अक्षः அறிவினனும், परवशः ஸ்வாதீனமற்றவனும், परद्रव्याकांक्षी பிறர்பொருளை விரும்புகிறவனாயும் (இருக்கிற), अहं நான், तथा அத்தன்மையுடையவனாயிருந்தும், तव உம் முடைய, पर युगस्पर्शवशतः சாண சம்பந்த வசத்தால், पूतः சுத்தமாவேன், तथाहि அஃதெந்நன்மெனில், अयः खण्डः இரும்புக்கட்டியானது, यदा எப்பொழுது, सिद्धसुरतिः ஸித்தனம்பந்த மெய்துகிறதோ, तदा அப்பொழுது, खणं தங்கமாக. भवति ஆகின்றதல்லவா,

நான் மகாபாபியாயினும் தத்த குருவின் தரிசனத்தால் சுத்தனாவேன். எவ்வாறெனில் லோகமானது மணியின் சம்பந்தால் ஸ்வர்ணமாகிறதல்லவா. அதுபோலவென்று மகிழ்கின்றோ.

परिक्रान्ता देशा बहुतरधनस्यार्जनधिया

कुलाचारं हिंवा कुमतिनूपसेवापि च कृता ।

विधायाहं श्रान्तः किमपि न च लब्धं तदधुना
श्रितं त्वत्पादास्त्रं श्रितमनुजमन्दारमधुना ॥ ९७

बहुतर धनस्य அதிகமான பணத்தை, அர்ஜனாபியா சம்
பாதிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தால், देशाः பலதேசங்கள்
परिक्रान्ताः சுஞ்சரிக்கப்பட்டன, குலாचार குலதர்மத்தை, हित्वा
உதறிவிட்டு, कुमति नृपःசேவாப தூர்புத்தியுள்ள அரசர்களின்
लेश्विर्नृपः ம, कृता செய்யப்பட்டது, विधाय அவற்
றைச் செய்தது, अहं நான், श्रान्तः சிரமமடைந்துள்ளேன்,
किमपि च கொஞ்சமேனும், नलब्धं அடையப்படவில்லை, अधुना
இப்பொழுது, श्रितमनुज मन्दारं சரணமடைந்த மனிதர்களு
க்கு கல்பதரு போன்ற, त्वत्पादस्त्रं உமது தா ம ரை புஷ்
பம போன்ற திருவிழி, वपुषा சரீரத்தால், श्रितं அடையப்

நானுதேசங்கள் திரிந்தும் ஒன்றும் அடையவில்லை
கடைசியாக ஸ்ரீ தத்தாரின் சரணபத்மத்தை அடைந்து கிரு
தார்த்தனானேன் என்பதாம்,

त्वदीयो मे देहस्त्वमपि पितरौ भ्रातृसुहृ-

दस्त्वमेव ब्रह्मन्मे सुतहितगृहक्षेत्रनिवहाः ।

त्वमेव प्राणों मे धनमपि मम त्वं तव पदं

न जाने मय्येव स्थितमपि महन्मेयमधुना ॥ ९८

हे ब्रह्मन् ஒ பிருமமமே, मे என்னுடைய, देहः சரீர
மானது, त्वदीय' உமமுடையதே, त्वमपि நீரே, पितरौ தாய் தந்த

கையா, ஶ்ராவஸுஹத: ஸகோதரர்கள், ஸ்நேகிதர்கள், த்வமேவ ஶீரோ
 சுதஹித குஹக்ஷேத்ர நிவஹா: புத்திரன், இஷ்டன், வீடு, நிலம் முத
 லானவை, த்வமேவ ஶீரோ, மே என்னுடைய, ப்ராண: உயிராகிறீர்,
 த்ம் ஶீரோ, மம என்னுடைய, ஧னமபி செல்வமுமாகிறீர், அதுநா
 இன்னமும், மஹ்மேய் மகான்களால் தேடி அறியத்தக்க, மர்யேவ
 என்னிடத்திலேயே, சித்தம் அமர்ந்திருக்கிற, தவபதம் உமது
 ஸ்வரூபத்தை, நஜானே அறிகிறேனெனில்லை.

ஸ்ரீ தத்த குருவே மாதா, பிதா, செல்வம் எல்லாமா
 யிருப்பதால் அவரைத்தவிர வேறொன்றையும் பணிக்காமல்
 அவரையே பணிக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

नमस्ते तारायामृतजलधिधाम्नेऽधिमहसे

नमस्ते ब्रह्माद्यैः मुनिसुरवरैः कलृप्तमहसे ।

नमस्तुभ्यं नारायण मुनि विलासाय भवते

मनूनां कोटीनांमचलगणितानां च पतये ॥ ९९

தாராய பிரணவ ஸ்வரூபமான, தே உமகரு, நம: நமஸ்
 காரம், அமृतஜலபி ஧ாத்ரே அமிருத சாராத்தில் வஸிப்போகும்,
 அபி மஹசே அதிகமான தேஜஸ் உள்ளவரும், ஶ்ரஹ்மயை: பிரும
 மா முதலான, முனி சூரவரே: ஶிஷிகளாலும், தேவர்களாலும்,
 கலூப மஹசே செய்யப்பட்ட பூஜையையுடையவருமான, தே
 உமகரு, நம: நமஸ்காரம், நாராயண ஓ நாராயண, முனிவிலாசாய
 முனிவேடம் தரித்த, கோடீனா கோடிக்கணக்கான, மனூனா மம்

திரங்களுக்கும், அச்சுல கணிடானா மலைபால கணிககப்பட்ட
வைகளுக்கும், பதயே காதனயும், பவதே பூஜயருமான, துப்ய
உமக்கு, நம: நமஸ்காரம.

புரீ தத்த குருவே பிரணவ ஸ்வரூபம் அவரே ஸகல
மநதிரமாம ஸகல திரத்தங்கனும் அவரேயாம ஆதலால்
அவருக்கு நமஸ்காரம.

नमस्ते देवैरप्यविदित महिम्नेऽतियशसे

नमस्ते दिक्पाल प्रकटमुकुटालङ्कृतपदे ।

नमस्ते तेजस्विन्नत मनुज मन्दारवपुषे

नमो दत्तात्रेयाकृति हरिहराजाय महते ॥ १००

தேவ் அபி தேவர்களாலும், அவிதित महिम्ने அறியப
படாத மகிமையையுடையவருமான, அதி யசசே அளவற்ற
கிர்த்தியுடையவருமான, தே உமக்கு, நம: நமஸ்காரம, திக்-
பால ப்ரகட முகூரலங்குத பதே திக்பாலகர்களுடைய பிரகாசமான
கிரீடங்களில் அலங்கரிக்கப்பட்ட பாதங்கனையுடையவரான,
தே உமக்கு, நம: நமஸ்காரம, தேஜஸ்வின் ஓ தேஜோ நிதியே,
நதமனுஜமந்தாரவ புஷே அடிவணங்கும் மனிதர்களுக்கு கல்ப விரு
கூடம் போன்ற வடிவமுடைய, தே உமக்கு, நம: நமஸ்காரம,
ததாத்ரேயாகுதி ஹரிஹராஜா தத்தாத்ந்திரோய வடிவமான விஷ்ணு
சிவன், ப்ரும்மா என்ற திருமூர்த்தி ஸ்வரூபமுடைய, மஹதே
அபரிச்சின்னமான, (தே) நம: உமக்கு நமஸ்காரம.

தேவர்களின் கிரீடங்களால் பிரதிதினம ஸேவிக்கப்பட்
டும அவர்கள் உமமுடைய உண்மையான ரூபம் அறியமுடிய
வில்லை அத்தன்மையான உமது திருமூர்த்தி ஸ்வரூபமான
தேஜஸ்ஸுக்கு நமஸ்காரம்.

नमस्ते पापौधाचल वितति संहार पवये
नमस्ते दारिद्र्यव्यथित जन दैवान्त विधये ।
नमस्ते रोगार्तानत मनुजदि व्यौषधि दृशे
नमस्ते दैवं मेनहि नहि जगत्यां तव पदात् ॥ १०१

பாபௌடாசல விதி சंहார பவயே பாவகருவியல்களாகிற
மலைகளின் கூட்டத்தை அழிப்பதில் வஜராயுதம் போன்ற
தே நம: உமக்கு, தாரித்ரய வ்யதீத ஜனதேவான் விதயே ஏழ்மை
யினால் வருந்துகின்றனார்களின் தூர்ப்பாக்யத்தை அழிக்கும்
வல்லமையுள்ள, தே நம: உமக்கு நமஸ்காரம், ரோகார்தான
மனுஜதிவ்யௌஷதிதேஷே கியாதியினால் வருந்துகின்ற வணங்கும் மனி
தர்களுக்கு திவ்ய ஓளஷத்ததைப்போன்ற கடாஷத்தையு
டையவரான, தே நம: உமக்கு நமஸ்காரம், ஜகத்யா உலகத்தில்,
தவ பதாத் உமது திருவடியை காட்டிலும், தேவ தைவமானது,
மே, நஹி, நஹி எனக்கு இல்லவே இல்லை, தே நம: உ ம க கு
நமஸ்காரம்.

असौ दत्तात्रेयस्तुतियुतकृतिर्ज्ञान लहरी
सुधाधारापूराखिलनिगमसाराऽनु पठतां ।
श्रुत, श्री, विद्याऽयुर्विभव धन धान्यामृतचयं
ददात्येवात्यन्तं सकल जगदाह्वाद जनिका ॥ १०२

दत्तात्रेय स्तुति युतकृति: தத்த குருவின் துதியுடன்
 கூடிய சுலோக வடிவமாகவும், अनुष्ठता தொடர்ந்து பாரா
 யணம் செய்கிறவர்களுக்கு, सुधाधारापूरा அமிருத தாசையின்
 பெருக்கையுடையதாகவும், अखिल निगमसारा ஸமஸ்த
 வேதங்களின் ஸார பூதமாயும், सकलाहृद जनिका ஸகலருக்
 கும அல்லது ஸமஸ்தமான ஸந்தோஷத்தையுமளிப்பதாயும்,
 श्रुत श्री विद्या, युर्विभवन् धान्यामृतवयं கல்வி, செல்வம், ஞானம்
 ஆயுள், பெருமை, பணம், தானியம் முதலான அமுதசமு
 கத்தை, ददत्येव கொடுக்கிறதாக இருந்துகொண்டு, जयति
 விளங்குகிறது:

தத்தலஹரியானது வேதாந்த ஸாரமாயும் ஸமஸ்த
 அர்த்தத்தையளிப்பதாயும் பிரதிதினம் விடாமல் பாராயணம்
 செய்பவர்களுக்கு கல்வி செல்வம், புகழ், தயை. தானியம்
 முதலியவற்றை கொடுப்பதாயும் ஸர்வ உத்திருஷ்டமாக
 விளங்குகிறது.

दत्तलहरी समाप्ता

शुभमस्तु

ओं तत् सत्

